

Na temelju članka 108. stavka 1. Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj 4/09, 7/11, 4/12, 7/13 , 7/15, 1/18, 2/18-pročišćeni tekst, 7/19-Odluka Ustavnog suda RH, 3/20, 3/21 i 15/22) gradonačelnik Grada Vukovara, donosi

ZAKLJUČAK

Utvrđuje se Prijedlog Statutarne odluke o izmjeni i dopuni Statuta Grada Vukovara Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara br. 4/09, 7/11, 4/12, 7/13 , 7/15, 1/18, 2/18-pročišćeni tekst i 7/19-Odluka Ustavnog suda RH, 3/20, 3/21 i 15/22) i upućuje Gradskom vijeću na razmatranje i usvajanje.

Za izvjestitelja po ovoj točki dnevnog reda na sjednici Gradskog vijeća određuje se pročelnica upravnog odjela za opće poslove i ured gradonačelnika Sanja Tokić.

REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
GRAD VUKOVAR
GRADONAČELNIK
KLASA: 012-03/09-01/01
URBROJ: 2196-1-02-25-77
Vukovar, 19. studenoga 2025.

GRADONAČELNIK
Marijan Pavliček

Temeljem članka 35. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“ br. 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 36/09, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, 123/17, 98/19, 144/20) i članka 32. stavka 1. točka 1. Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj: 4/09; 7/11; 4/12; 7/13; 7/15; 1/18; 2/18 – pročišćeni tekst, 7/19 – Odluka Ustavnog suda RH, 3/20, 3/21 i 15/22), Gradsko vijeće Grada Vukovara, na - . sjednici, održanoj . 2025 ., donosi

STATUTARNU ODLUKU O IZMJENI I DOPUNI STATUTA GRADA VUKOVARA

Članak 1.

U Statutu Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj: 4/09, 7/11, 4/12, 7/13, 7/15, 1/18, 2/18 – pročišćeni tekst, 7/19 – Odluka Ustavnog suda RH, 3/20, 3/21 i 15/22), u članaku 32. stavku 1. točka 11. briše se.

Članak 2.

U članku 47. stavku 3. točki 29. iza riječi „kojima je osnivač Grad Vukovar,“ dodaju se riječi: „odnosno donosi Pravilnik o radu za službenike i namještenike u upravnim tijelima Grada.“.

Članak 4.

Statutarna odluka o izmjeni i dopuni Statuta Grada Vukovara stupa na snagu osmi dan od objave u „Službenom vjesniku“ Grada Vukovara.

REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
GRAD VUKOVAR
GRADSKO VIJEĆE
KLASA:
URBROJ: 2196-01-01-25-
Vukovar, studenog 2025.

Predsjednik Gradskog vijeća
Goran Bendra

OBRAZLOŽENJE UZ PRIJEDLOG STATUTARNE ODLUKE O IZMJENI I DOPUNI STATUTA GRADA VUKOVARA

1. Pravni temelj za donošenje odluke

Pravni temelj za donošenje Statutarne odluke o izmjeni i dopuni Statuta Grada Vukovara je članak 32. stavak 1. točka 1. Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik Grada Vukovara“ broj: 4/09; 7/11; 4/12; 7/13; 7/15; 1/18; 2/18 – pročišćeni tekst, 7/19 – Odluka Ustavnog suda RH, 3/20, 3/21 i 15/22), kojim je propisano da Gradsko vijeće Grada Vukovara donosi Statut Grada.

2. Ocjena stanja i osnovna pitanja koja treba urediti

Člankom 43. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi samoupravi ("Narodne novine" br. 17/25.) uvedene su novine u postupak ocjenjivanja službenika i namještenika, te je određeno da kriterije za ocjenjivanje službenika i namještenika propisuje općinski načelnik, gradonačelnik odnosno župan. Isto tako bilo je potrebno definirati donositelja pravilnika o radu službenika i namještenika zaposlenih u Gradu Vukovaru.

Na temelju članka 15. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara br. 1/18), Odbor za Statut, Poslovnik i normativnu djelatnost na 9 sjednici održanoj 27. veljače 2018., utvrdio je pročišćeni tekst Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara br. 4/09, 7/11, 4/12, 7/13, 7/15 i 1/18).

KLASA: 012-03/09-01/01

URBROJ: 2196/01-01-18-59

Vukovar, 27. veljače 2018.

Predsjednik Odbora za Statut,
Poslovnik i normativnu djelatnost
David Vlajčić, mag. iur.

STATUT GRADA VUKOVARA (pročišćeni tekst)

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim Statutom se detaljnije uređuje samoupravni djelokrug Grada Vukovara, njegova obilježja, javna priznanja, ustrojstvo, ovlasti i način rada tijela Grada Vukovara, način obavljanja poslova, oblici neposrednog sudjelovanja građana u odlučivanju, provođenje referenduma u pitanjima iz samoupravnog djelokruga, mjesna samouprava, ustrojstvo i rad javnih službi, suradnja s drugim jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave, te druga pitanja od važnosti za ostvarivanje prava i obveza Grada Vukovara.

Članak 2.

- (1) Grad Vukovar je jedinica lokalne samouprave.
- (2) Područje Grada Vukovara mjesto je posebnog pijeteta na žrtvu Domovinskog rata.
- (3) Naziv, područje i sjedište Grada Vukovara određeni su zakonom. Granice Grada Vukovara mogu se mijenjati na način i po postupku propisanom zakonom.
- (4) U Gradu Vukovaru službeni jezik i pismo su hrvatski jezik i latinično pismo.
- (5) U Gradu Vukovaru u službenu se uporabu može uvesti i drugi jezik i drugo pismo pod uvjetima propisanim zakonom.

Članak 3.

- (1) Grad Vukovar je pravna osoba.
- (2) Sjedište Grada Vukovara je u Vukovaru, ulica Dr. Franje Tuđmana 1.

II. OBILJEŽJA GRADA VUKOVARA

Članak 4.

- (1) Grad Vukovar ima grb, zastavu.
- (2) Obilježjima iz stavka 1. ovog članka predstavlja se Grad Vukovar i izražava pripadnost Gradu Vukovaru.
- (3) Način uporabe i zaštita obilježja Grada Vukovara utvrđuje se posebnom odlukom gradonačelnika, u skladu sa zakonom i ovim Statutom.

Članak 5.

Grb Grada Vukovara je u obliku štita omjera širine i dužine 1:1,25. Gornji dio štita je ravan, a donji je na razini $\frac{3}{4}$ štita savijen u luk. Štit je kao podloga cijelog grba, crvene boje. U sredini je lik djevojke duge zlatne kose u zelenoj haljini koja s obje ruke drži manji štitić nepravilnog oblika modre boje, ispod kojeg se nazire djevojčina obuća srebrne boje. Na manjem štitiću je zlatni lav okrenut u desno, uzdignut na stražnje noge, a na lijevom ramenu nosi zastavicu zlatne boje. S lijeve i desne

Članak 5.

(1) Grad Vukovar, u granicama svoje nadležnosti, osigurava vijećniku Gradskog vijeća Grada Vukovara iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, na njegov pisani zahtjev, na srpskom jeziku i ćirilicom pismu:

1. prijedlog dnevnog reda sjednice Gradskog vijeća;
2. pojedini materijali za sjednicu Gradskog vijeća Grada Vukovara koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog materijala;
3. zapisnik sa sjednice Gradskog vijeća Grada Vukovara koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog zapisnika;
4. akt koji je na sjednici donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara, a koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog akta.

(2) Pravo vijećnika iz stavka 1. ovog članka ostvaruje se tijekom proračunske godine na način da se ukupna proračunska sredstva, koja su za tu namjenu osigurana u godišnjem proračunu Grada Vukovara, odgovarajuće raspodjele po mjesecima sukladno godišnjem planiranom kalendaru aktivnosti Gradskog vijeća, pri čemu vijećnici iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju ta prava do iznosa sredstava koji je za tu namjenu osiguran u pojedinom mjesecu.

(3) Prethodne odredbe odgovarajuće se primjenjuju i na rad zamjenika gradonačelnika Grada Vukovara iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine kad je riječ o aktima iz nadležnosti gradonačelnika.

III. Posebna individualna prava građana iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive na području Grada Vukovara

Članak 6.

(1) Grad Vukovar, u granicama svoje nadležnosti, osigurava građaninu iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, koji živi u Gradu Vukovaru i koji ima pravni interes, na njegov pisani zahtjev, prijepis na srpskom jeziku i ćirilicom pismu cijelog ili zatraženog dijela izvornika pojedinog predmeta, propisa, akta ili isprave iz članka 3. ove Statutarne odluke, odnosno tiskanje dvojezičnog obrasca iz članka 3. ove Statutarne odluke, ako je taj predmet rješavan, taj propis, akt ili isprava donesen, odnosno obrazac izrađen:

1. u radu Gradskog vijeća Grada Vukovara ili gradonačelnika Grada Vukovara,
2. u postupku pred Upravnim tijelima Grada Vukovara.

(2) U prijepisu predmeta, propisa, akta ili isprave iz stavka 1. ovog članka, odnosno u tiskanom dvojezičnom obrascu iz stavka 1. ovog članka, Grad Vukovar osigurava dvojezično, na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu i na srpskom jeziku i ćirilicom pismu ispisivanje zaglavlja akata istom veličinom slova, dok će se ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom slova osigurati kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara.

(3) Tijela iz stavka 1. ovog članka dužna su građaninu iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, koji

živi u Gradu Vukovaru, omogućiti korištenje i priznati valjanost privatnih pravnih isprava sastavljenih na području Republike Hrvatske i kad su sastavljene na srpskom jeziku i ćirilicom pismu.

(4) Troškovi povezani s ostvarivanjem prava građana iz stavka 1. do 3. ovog članka osiguravaju se u Proračunu Grada Vukovara.

IV. Kolektivna prava srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara

Članak 7.

Kolektivna prava srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara osiguravaju se kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara.

V. Prijelazne i završne odredbe

Članak 8.

Ova Statutarna odluka stupa na snagu 1. siječnja 2016.

REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
GRAD VUKOVAR
GRADSKO VIJEĆE
KLASA: 012-03/09-01/01
URBROJ: 2196/01-01-15-48
Vukovar, 17. kolovoza 2015.
Predsjednik Gradskog vijeća
Igor Gavrić, mag.ing.

strane nalaze se kule, koje stoje na temeljnim zidovima, a završavaju kruništima spojenim tankim lukom, sve srebrne boje.

Članak 6.

Zastava Grada Vukovara je u obliku položenog pravokutnika omjera dužine i visine 2:1. Zastava je podijeljena na tri jednaka vodoravna polja. Gornje i donje polje je svjetlo plave boje, a srednje polje je bijele boje. U sredini zastave je grb Grada Vukovara veličine 3/7 od visine zastave, leži na bijelom polju, a gornjim i donjim dijelom ulazi u svijetlo plava polja, time što se središnja točka grba poklapa s točkom u kojoj se sijeku dijagonalne zastave.

Članak 7.

Dan Grada Vukovara je 3. svibnja, koji se svečano slavi kao gradski blagdan.

III. JAVNA PRIZNANJA

Članak 8.

Gradsko vijeće dodjeljuje javna priznanja za iznimna dostignuća i doprinos od osobitog značenja za razvitak i ugled Grada Vukovara, a poglavito za naročite uspjehe u unapređivanju gospodarstva, znanosti, kulture, zaštite i unapređivanja čovjekovog okoliša, športa, tehničke kulture, zdravstva i drugih javnih djelatnosti, te za poticanje aktivnosti koje su tome usmjerene.

Članak 9.

Javna priznanja Grada Vukovara su:

1. Počasni građanin Grada Vukovara
2. Nagrada Grada Vukovara za životno djelo
3. Medalja Grada Vukovara
4. Plaketa Grada Vukovara
5. Zahvalnica Grada Vukovara

Članak 10.

Uvjeti za dodjelu javnih priznanja, njihov izgled i oblik, kriterij i postupnost njihove dodjele, tijela koja provode postupak i dodjeljuju priznanja, uređuje se posebnom odlukom Gradskog vijeća.

IV. SURADNJA S DRUGIM JEDINICAMA LOKALNE I PODRUČNE (REGIONALNE) SAMOUPRAVE

Članak 11.

Ostvarujući zajednički interes u unapređivanju gospodarskog, društvenog i kulturnog razvitka, Grad Vukovar uspostavlja i održava suradnju s drugim jedinicama lokalne samouprave u zemlji i inozemstvu, u skladu sa zakonom i međunarodnim ugovorima.

Članak 12.

(1) Gradsko vijeće donosi odluku o uspostavljanju suradnje, odnosno o sklapanju sporazuma (ugovora, povelje, memorandumima i sl.) o suradnji sa pojedinim jedinicama lokalne samouprave, kada ocijeni da postoji dugoročan i trajan interes za uspostavljanje suradnje i mogućnosti za njezino razvijanje.

(2) Kriteriji za uspostavljanje suradnje, te postupak donošenja odluke uređuje se posebnom odlukom Gradskog vijeća

Članak 13.

Sporazum o suradnji Grada Vukovara i općine ili grada druge države objavljuje se u Službenom vjesniku Grada Vukovara.

V. SAMOUPRAVNI DJELOKRUG

Članak 14.

Grad Vukovar je samostalan u odlučivanju u poslovima iz samoupravnog djelokruga u skladu s Ustavom Republike Hrvatske i zakonom, te podliježe samo nadzoru zakonitosti rada i akata tijela Grada Vukovara.

Članak 15.

(1) Grad Vukovar u samoupravnom djelokrugu obavlja poslove lokalnog značaja kojima se neposredno ostvaruju prava građana, a koji nisu Ustavom ili zakonom dodijeljeni državnim tijelima i to osobito poslove koji se odnose na:

- uređenje naselja i stanovanje,
- prostorno i urbanističko planiranje,
- komunalno gospodarstvo,
- brigu o djeci,
- socijalnu skrb,
- primarnu zdravstvenu zaštitu,
- odgoj i osnovno obrazovanje,
- odgoj i obrazovanje,
- kulturu, tjelesnu kulturu i šport,
- zaštitu potrošača,
- zaštitu i unapređenje prirodnog okoliša,
- protupožarnu zaštitu i civilnu zaštitu,
- promet na svom području,
- održavanje javnih cesta,
- izdavanje građevinskih i lokacijskih dozvola, drugih akata vezanih uz gradnju, te provedbu dokumenata prostornog uređenja, te
- ostale poslove sukladno posebnim zakonima.

(2) Grad Vukovar obavlja poslove iz samoupravnog djelokruga sukladno posebnim zakonima kojima se uređuju pojedine djelatnosti iz stavka 1. ovog članka.

(3) Poslovi iz samoupravnog djelokruga detaljnije se utvrđuju odlukama Gradskog vijeća i Gradonačelnika u skladu sa zakonom i ovim Statutom.

Članak 16.

(1) Grad Vukovar može organizirati obavljanje pojedinih poslova iz članka 15. ovog Statuta zajednički s drugom jedinicom lokalne samouprave ili više jedinica lokalne samouprave, osnivanjem zajedničkog tijela, zajedničkog upravnog odjela ili službe, zajedničkog trgovačkog društva ili zajednički organizirati obavljanje pojedinih poslova u skladu s posebnim zakonom.

(2) Odluku o obavljanju poslova na način propisan u stavku 1. ovog članka donosi Gradsko vijeće, temeljem koje Gradonačelnik sklapa sporazum o osnivanju zajedničkog upravnog tijela, kojim se propisuje financiranje, način upravljanja, odgovornost, statusna pitanja službenika i namještenika i druga pitanja od značaja za to tijelo.

Članak 17.

Gradsko vijeće Grada Vukovara može posebnom odlukom pojedine poslove iz samoupravnog djelokruga Grada, čije je obavljanje od šireg interesa za građane na području više jedinica lokalne samouprave prenijeti na Vukovarsko-srijemsku županiju, u skladu sa njezinim Statutom.

VI. NEPOSREDNO SUDJELOVANJE GRAĐANA U ODLUČIVANJU

Članak 18.

Građani mogu neposredno sudjelovati u odlučivanju o lokalnim poslovima putem lokalnog referenduma i zbora građana, u skladu sa zakonom i ovim Statutom.

Članak 19.

(1) Referendum se može raspisati radi odlučivanja o prijedlogu o promjeni Statuta Grada Vukovara, o prijedlogu općeg akta, radi prethodnog pribavljanja mišljenja stanovnika o promjeni područja Grada Vukovara kao i o drugim pitanjima određenim zakonom.

(2) Raspisivanje referenduma može predložiti najmanje jedna trećina članova Gradskog vijeća, Gradonačelnik ili 20% ukupnog broja birača u Gradu Vukovaru i većina vijeća mjesnih odbora na području Grada.

Članak 20.

(1) Osim slučajeva iz članka 19. ovog Statuta referendum se raspisuje i za opoziv gradonačelnika i njegovih zamjenika, ako raspisivanje referenduma predloži 20% ukupnog broja birača Grada Vukovara i 2/3 članova Gradskog vijeća.

(2) Predsjednik Gradskog vijeća dostavlja zaprimljeni prijedlog propisanog broja birača u roku od 30 dana od dana zaprimanja prijedloga središnjem tijelu državne uprave nadležnom za lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu radi utvrđivanja da li je prijedlog podnesen od potrebnog broja birača.

(3) Ako središnje tijelo državne uprave nadležno za lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu utvrdi da je prijedlog podnesen od potrebnog broja birača Gradsko vijeće raspisuje referendum u roku od 30 dana od dana zaprimanja odluke središnjeg ureda državne uprave.

(4) Ako se na referendumu donese odluka o opozivu gradonačelnika i njegovih zamjenika, mandat im prestaje danom objave rezultata referenduma, a Vlada Republike Hrvatske imenuje povjerenika Vlade Republike Hrvatske za obavljanje poslova iz nadležnosti gradonačelnika.

Članak 21.

(1) Gradsko vijeće dužno se izjasniti o podnesenom prijedlogu propisanog broja članova predstavničkog tijela, gradonačelnika ili većine vijeća mjesnih odbora i ako prijedlog prihvati, u roku od 30 dana od dana zaprimanja prijedloga donijeti odluku o raspisivanju referenduma.

(2) Ako je prijedlog za raspisivanje referenduma predložio propisani broj birača, predsjednik Gradskog vijeća u roku od 30 dana od dana zaprimanja prijedloga dostavlja prijedlog središnjem tijelu državne uprave nadležnom za lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu radi utvrđivanja ispravnosti podnesenog prijedloga. Ako središnje tijelo državne uprave nadležno za lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu utvrdi da je prijedlog za raspisivanje referenduma ispravan, Gradsko vijeće će u roku od 30 dana od dana zaprimanja odluke o ispravnosti prijedloga raspisati referendum.

Članak 22.

Odluka o raspisivanju referenduma sadrži naziv tijela koje raspisuje referendum, područje za koje se raspisuje referendum, naziv akta o kojem se odlučuje na referendumu, odnosno naznaku pitanja o kojem će birači odlučivati, obrazloženje akta ili pitanja o kojima se raspisuje referendum, referendumsko pitanje ili pitanja, odnosno jedan ili više prijedloga o kojima će birači odlučivati, te dan održavanja referenduma.

Članak 23.

Pravo glasovanja na referendumu imaju građani koji imaju prebivalište na području Grada Vukovara, i upisani su u popis birača.

Članak 24.

Odluka donesena na referendumu o pitanjima iz članka 19. ovog Statuta obvezatna je za Gradsko vijeće.

Članak 25.

Postupak provođenja referenduma i odluke donijete na referendumu podliježu nadzoru zakonitosti općih akata, kojeg provodi središnje tijelo državne uprave nadležno za lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu.

Članak 26.

(1) Gradsko vijeće može tražiti mišljenje od mjesnih zborova građana o prijedlogu općeg akta ili drugog pitanja iz djelokruga Grada kao i o drugim pitanjima određenim zakonom.

(2) Prijedlog za traženje mišljenja iz stavka 1. ovog članka može dati jedna trećina vijećnika Gradskog vijeća i gradonačelnik.

(3) Gradsko vijeće dužno je razmotriti prijedlog iz stavka 2. ovog članka u roku od 60 dana od dana zaprimanja prijedloga.

(4) Odlukom iz stavka 1. ovog članka određuju se pitanja o kojima će se tražiti mišljenje od mjesnih zborova građana te vrijeme u kojem se mišljenje treba dostaviti.

Članak 27.

(1) Mjesni zbor građana saziva Vijeće mjesnog odbora u roku od 15 dana od dana donošenja odluke Gradskog vijeća.

(2) Za pravovaljano izjašnjavanje na mjesnom zboru građana potrebna je prisutnost najmanje 5 % birača upisanih u popis birača mjesnog odbora za čije područje je sazvan mjesni zbor građana. Izjašnjavanje građana na zboru građana je javno, a odluke se donose većinom glasova prisutnih građana.

Članak 28.

(1) Građani imaju pravo predlagati Gradskom vijeću donošenje određenog akta ili rješavanje određenog pitanja iz djelokruga Gradskog vijeća.

(2) Gradsko vijeće raspravlja o prijedlogu iz stavka 1. ovog članka, ako prijedlog potpisom podrži najmanje 10% birača upisanih u popis birača Grada.

(3) Gradsko vijeće dužno je dati odgovor podnositeljima, najkasnije u roku od 3 mjeseca od prijema prijedloga.

Članak 29.

(1) Građani i pravne osobe imaju pravo podnositi predstavke i pritužbe na rad tijela Grada Vukovara kao i na rad njegovih upravnih tijela, te na nepravilan odnos zaposlenih u tim tijelima kada im se obraćaju radi ostvarivanja svojih prava i interesa ili izvršavanja svojih građanskih dužnosti.

(2) Na podnijete predstavke i pritužbe čelnik tijela Grada Vukovara odnosno pročelnik upravnog tijela dužan je odgovoriti u roku od 30 dana od dana podnošenja predstavke, odnosno pritužbe.

(3) Ostvarivanje prava iz stavka 1. ovog članka osigurava se ustanovljavanjem knjige pritužbi, postavljanjem sandučića za predstavke i pritužbe, neposrednim komuniciranjem s ovlaštenim predstavnicima tijela Grada, te ukoliko za to postoje tehničke pretpostavke, sredstvima elektroničke komunikacije (e-mailom, kontakt obrascem na web stranicama, net meetingom i chatom).

VII. TIJELA GRADA VUKOVARA

Članak 30.

Tijela Grada Vukovara su Gradsko vijeće i Gradonačelnik.

1. GRADSKO VIJEĆE

Članak 31.

(1) Gradsko vijeće predstavničko je tijelo građana i tijelo lokalne samouprave, koje donosi odluke i akte u okviru prava i dužnosti Grada, te obavlja i druge poslove u skladu sa Ustavom, zakonom i ovim Statutom.

(2) Ako zakonom ili drugim propisom nije jasno određeno nadležno tijelo za obavljanje poslova iz samoupravnog djelokruga, poslovi i zadaće koje se odnose na uređivanje odnosa iz samoupravnog djelokruga u nadležnosti su Gradskog vijeća, a izvršni poslovi i zadaće u nadležnosti su gradonačelnika.

(3)Ukoliko se na način propisan stavkom 2. ovog članka ne može utvrditi nadležno tijelo, poslove i zadaće obavlja Gradsko vijeće.

Članak 32.

(1)Gradsko vijeće:

1. donosi Statut Grada,
2. donosi Poslovnik o radu Gradskog vijeća i radnih tijela Gradskog vijeća,
3. donosi odluku o uvjetima, načinu i postupku gospodarenja nekretninama u vlasništvu Grada,
4. donosi Proračun i odluku o izvršenju proračuna,
5. donosi odluku o godišnjem izvješću o izvršenju proračuna,
6. donosi odluku o privremenom financiranju,
7. odlučuje o stjecanju i otuđivanju nekretnina i pokretnina te raspolaganju ostalom imovinom Grada čija je visina pojedinačne vrijednosti veća od 0,5% iznosa prihoda bez primitaka ostvarenih u godini koja prethodi godini u kojoj se odlučuje, ako je stjecanje i otuđivanje nekretnina i pokretnina te raspolaganje ostalom imovinom planirano u proračunu Grada i provedeno u skladu sa zakonom,
8. odlučuje o davanju suglasnosti za zaduživanje pravnim osobama u većinskom izravnom ili neizravnom vlasništvu Grada i o davanju suglasnosti za zaduživanje ustanova kojih je osnivač Grad,
9. donosi odluku o promjeni granice Grada Vukovara,
10. uređuje ustrojstvo i djelokrug upravnih odjela i službi,
11. donosi odluku o kriterijima za ocjenjivanje službenika i načinu provođenja ocjenjivanja,
12. osniva javne ustanove, ustanove, trgovačka društva i druge pravne osobe, za obavljanje gospodarskih, društvenih, komunalnih i drugih djelatnosti od interesa za Grad,
13. daje prethodne suglasnosti na statute ustanova, ukoliko zakonom ili odlukom o osnivanju nije drugačije propisano,
14. donosi odluke o potpisivanju sporazuma o suradnji s drugim jedinicama lokalne samouprave, u skladu sa općim aktom i zakonom,
15. raspisuje lokalni referendum,
16. bira i razrješava predsjednika i potpredsjednike Gradskog vijeća,
17. bira i razrješava potpredsjednike i članove radnih tijela Gradskog vijeća,
18. donosi odluku o visini plaće gradonačelnika i njegovih zamjenika,
19. donosi odluku o naknadama vijećnicima i drugim osobama koje imenuje Gradsko vijeće,
20. odlučuje o pokroviteljstvu,
21. donosi odluku o kriterijima, načinu i postupku za dodjelu javnih priznanja i dodjeljuje javna priznanja,
22. imenuje i razrješava i druge osobe određene zakonom, ovim Statutom i posebnim odlukama Gradskog vijeća,
23. donosi odluku o prostornom planu kao i njegovim izmjenama i dopunama,
24. donosi odluku o sklapanju ugovora o koncesiji za obavljanje određenih djelatnosti,
25. donosi odluku o sklapanju ugovora o povjeravanju poslova za obavljanje određenih djelatnosti,
26. donosi odluke i druge opće akte koji su mu stavljeni u djelokrug zakonom i pod zakonskim aktima.

(2)U vrijeme kada Gradsko vijeće ne zasjeda, predsjednik Gradskog vijeća može u ime Gradskog vijeća preuzeti pokroviteljstvo društvene, znanstvene, kulturne, sportske ili druge manifestacije od značaja za Grad Vukovar. O preuzetom pokroviteljstvu predsjednik obavještava Gradsko vijeće na prvoj sljedećoj sjednici Gradskog vijeća.

Članak 33.

(1)Gradsko vijeće ima predsjednika i dva potpredsjednika. Potpredsjednici se u pravilu biraju sukladno strukturi Gradskog vijeća.

(2)Potpredsjednici se biraju u pravilu tako da se jedan potpredsjednik bira iz reda predstavničke većine, a drugi iz reda predstavničke manjine, na njihov prijedlog.

(3)Funkcija predsjednika i potpredsjednika vijeća je počasna i za to obnašatelji funkcije ne primaju plaću. Predsjednik i potpredsjednici imaju pravo na naknadu troškova sukladno posebnoj odluci Gradskog vijeća.

Članak 34.

(1)Predsjednik Gradskog vijeća:

- predstavlja Gradsko vijeće
- saziva i organizira, te predsjedava sjednicama Gradskog vijeća,
- predlaže dnevni red Gradskog vijeća,
- upućuje prijedloge ovlaštenih predlagatelja u propisani postupak,
- brine o postupku donošenja odluka i općih akata,
- održava red na sjednici Gradskog vijeća,
- usklađuje rad radnih tijela,
- potpisuje odluke i akte koje donosi Gradsko vijeće,
- brine o suradnji Gradskog vijeća i Gradonačelnika,
- brine se o zaštiti prava vijećnika,
- obavlja i druge poslove određene zakonom i Poslovnikom Gradskog vijeća.

(2)Predsjednik Gradskog vijeća dostavlja Statut, Poslovnik, Proračun i druge opće akte predstojniku ureda državne uprave u županiji, s izvatkom iz zapisnika, u roku 15 dana od dana donošenja te bez odgođe gradonačelniku.

Članak 35.

(1)Gradsko vijeće čini 21 vijećnika.

(2)Gradsko vijeće može imati i više od 21 vijećnika ako je to potrebno da bi se osigurala odgovarajuća zastupljenost srpske nacionalne manjine u Gradskom vijeću sukladno Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina.

Članak 36.

Pripadnicima srpske nacionalne manjine jamči se zastupljenost u Gradskom vijeću razmjerno njezinom udjelu u stanovništvu Grada, a sukladno odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina i Zakona o lokalnim izborima.

Članak 37.

(1)Mandat članova Gradskog vijeća izabranih na redovnim izborima traje do dana stupanja na snagu odluke Vlade Republike Hrvatske o raspisivanju sljedećih redovnih izbora koji se održavaju svake četvrte godine sukladno odredbama zakona kojim se uređuju lokalni izbori, odnosno do dana stupanja na snagu odluke Vlade Republike Hrvatske o raspuštanju Gradskog vijeća.

(2)Mandat članova Gradskog vijeća izabranih na prijevremenim izborima traje do isteka tekućeg mandata Gradskog vijeća izabranog na redovnim izborima koji se održavaju svake četvrte godine sukladno odredbama zakona kojim se uređuju lokalni izbori, odnosno do dana stupanja na snagu odluke Vlade Republike Hrvatske o raspuštanju Gradskog vijeća

(3)Funkcija članova Gradskog vijeća je počasna i za to vijećnik ne prima plaću.

(4)Vijećnici imaju pravo na naknadu u skladu s posebnom odlukom Gradskog vijeća.

(5)Vijećnici nemaju obvezujući mandat i nisu opozivi.

Članak 38.

(1)Vijećniku prestaje mandat prije isteka vremena na koji je izabran:

- ako podnese ostavku, danom dostave pisane ostavke sukladno pravilima o dostavi propisanim Zakonom o općem upravnom postupku koja je zaprimljena najkasnije tri dana prije zakazanog održavanja sjednice Gradskog vijeća i ovjerena kod javnog bilježnika najranije osam dana prije podnošenja iste,
- ako je pravomoćnom sudskom odlukom potpuno lišen poslovne sposobnosti, danom pravomoćnosti sudske odluke,
- ako je pravomoćnom sudskom presudom osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju dužem od šest mjeseci, danom pravomoćnosti presude,
- ako mu prestane prebivalište s područja Grada Vukovara, danom prestanka prebivališta,

- ako mu prestane hrvatsko državljanstvo sukladno odredbama zakona kojim se uređuje hrvatsko državljanstvo, danom njegovog prestanka,
- smrću.

2) Vijećniku kojem prestane hrvatsko državljanstvo, a koji je državljanin države članice Europske unije, mandat ne prestaje prestankom hrvatskog državljanstva.

Članak 39.

(1) Vijećniku koji za vrijeme trajanja mandata prihvati obnašanje dužnosti koja je prema odredbama zakona nespojiva s dužnošću člana predstavničkog tijela, mandat miruje, a za to vrijeme vijećnika zamjenjuje zamjenik, u skladu s odredbama zakona.

(2) Vijećnik je dužan u roku 8 dana od dana prihvatanja nespojive dužnosti o tome obavijestiti predsjednika Gradskog vijeća, a mandat mu počinje mirovati protekom tog roka.

(3) Po prestanku obnašanja nespojive dužnosti, vijećnik nastavlja s obnašanjem dužnosti vijećnika, ako podnese pisani zahtjev predsjedniku Gradskog vijeća u roku od osam dana od dana prestanka obnašanja nespojive dužnosti. Mirovanje mandata prestaje osmog dana od dana podnošenja pisanog zahtjeva.

(4) Ako vijećnik po prestanku obnašanja nespojive dužnosti ne podnese pisani zahtjev iz stavka 3. ovog članka, smatrat će se da mu mandat miruje iz osobnih razloga.

(5) Vijećnik može tijekom trajanja mandata staviti svoj mandat u mirovanje iz osobnih razloga, podnošenjem pisanog zahtjeva predsjedniku Gradskog vijeća, a mirovanje mandata počinje teći od dana dostave pisanog zahtjeva, sukladno pravilima o dostavi propisanim Zakonom o općem upravnom postupku.

(6) Mirovanje mandata iz osobnih razloga ne može trajati kraće od 6 mjeseci, a vijećnik nastavlja s obnašanjem dužnosti osmog dana od dana dostave pisane obavijesti predsjedniku Gradskog vijeća.

(7) Vijećnik može tražiti nastavljanje obnašanja dužnosti vijećnika jedanput u tijeku trajanja mandata.

Članak 40.

(1) Vijećnik ima prava i dužnosti:

- sudjelovati na sjednicama Gradskog vijeća
- raspravljati i glasovati o svakom pitanju koje je na dnevnom redu sjednice Vijeća
- predlagati Vijeću donošenje akata, podnositi prijedloge akata i podnositi amandmane na prijedloge akata
- postavljati pitanja iz djelokruga rada Gradskog vijeća,
- postavljati pitanja gradonačelniku i zamjenicima gradonačelnika,
- sudjelovati na sjednicama radnih tijela Gradskog vijeća i na njima raspravljati, a u radnim tijelima kojih je član i glasovati,
- prihvatiti se članstva u radna tijela u koja ga izabere Gradsko vijeće,
- tražiti i dobiti podatke, potrebne za obavljanje dužnosti vijećnika, od tijela Grada te u svezi s tim koristiti njihove stručne i tehničke usluge
- uvida u registar birača za vrijeme dok obavlja dužnost.

(2) Vijećnik ne može biti kazneno gonjen niti odgovoran na bilo koji drugi način, zbog glasovanja, izjava ili iznesenih mišljenja i stavova na sjednicama Gradskog vijeća.

(3) Vijećnik je dužan čuvati tajnost podataka, koji su kao tajni određeni u skladu s pozitivnim propisima, za koje sazna za vrijeme obnašanja dužnosti vijećnika.

(4) Vijećnik ima i druga prava i dužnosti utvrđena odredbama zakona, ovog Statuta i Poslovnika Gradskog vijeća.

Članak 41.

(1) Poslovníkom Gradskog vijeća detaljnije se uređuje način konstituiranja, sazivanja, rad i tijek sjednice, ostvarivanje prava, obveza i odgovornosti vijećnika, ostvarivanje prava i dužnosti predsjednika Gradskog vijeća, djelokrug, sastav i način rada radnih tijela, način i postupak donošenja

akata u Gradskom vijeću, postupak izbora i razrješenja, sudjelovanje građana na sjednicama te druga pitanja od značaja za rad Gradskog vijeća.

(2) Gradsko vijeće posebnom odlukom uređuje načela i standarde dobrog ponašanja predsjednika, potpredsjednika i članova Gradskog vijeća, te predsjednika i članova radnih tijela Gradskog vijeća (u nastavku teksta: nositelji političkih dužnosti) u obavljanju njihovih dužnosti.

1.1. RADNA TIJELA

Članak 42.

Radna tijela Gradskog vijeća su:

- Odbor za izbor i imenovanja,
- Odbor za Statut, Poslovnik i normativnu djelatnost,
- Mandatni odbor.

Članak 43.

Odbor za izbor i imenovanja, predlaže:

- izbor i razrješenje predsjednika i potpredsjednika Gradskog vijeća,
- izbor i razrješenje članova radnih tijela Gradskog vijeća,
- imenovanje i razrješenje i drugih osoba određenih ovim Statutom i drugim odlukama Gradskog vijeća,
- propise o primanjima vijećnika, te naknade troškova vijećnicima za rad u Gradskom vijeću.

Članak 44.

Odbor za Statut, Poslovnik i normativnu djelatnost:

- predlaže Statut Grada i Poslovnik Gradskog vijeća,
- predlaže pokretanje postupka za izmjenu Statuta odnosno Poslovnika Gradskog vijeća,
- razmatra prijedloge odluka i drugih općih akata koje donosi Gradsko vijeće u pogledu njihove usklađenosti s Ustavom i pravnim sustavom, te u pogledu njihove pravne obrade i o tome daje mišljenje i prijedloge Gradskom vijeću,
- obavlja i druge poslove određene ovim Statutom.

Članak 45.

Mandatni odbor:

- na konstituirajućoj sjednici obavještava Gradsko vijeće o provedenim izborima za Gradsko vijeće i imenima izabranih vijećnika, temeljem objavljenih rezultata nadležnog izbornog povjerenstva o provedenim izborima,
- obavještava Gradsko vijeće o podnesenim ostavkama na vijećničku dužnost, te o zamjenicima vijećnika koji umjesto njih počinju obavljati vijećničku dužnost,
- obavještava Gradsko vijeće o mirovanju mandata vijećnika po sili zakona, o mirovanju mandata iz osobnih razloga i o mirovanju mandata zbog obnašanja nespojive dužnosti te o zamjeniku vijećnika koji umjesto njega počinje obavljati vijećničku dužnost,
- obavještava Gradsko vijeće o prestanku mirovanja mandata vijećnika,
- obavještava Gradsko vijeće o prestanku mandata kada se ispune zakonom predviđeni uvjeti i obavještava Gradsko vijeće da su ispunjeni zakonski uvjeti za početak mandata zamjeniku vijećnika.

Članak 46.

(1) Gradsko vijeće može uz radna tijela osnovana ovim Statutom, osnivati druga stalna i povremena radna tijela radi proučavanja i razmatranja drugih pitanja iz djelokruga Gradskog vijeća, pripreme prijedloga odluka i drugih akata, davanja mišljenja i prijedloga u svezi pitanja koja su na dnevnom redu Gradskog vijeća.

(2) Sastav, broj članova, djelokrug i način rada radnih tijela utvrđuje Gradsko vijeće posebnim odlukama.

2. GRADONAČELNIK

Članak 47.

(1) Gradonačelnik zastupa Grad Vukovar i nositelj je izvršne vlasti Grada Vukovara.

(2) Mandat gradonačelnika traje četiri godine, a počinje prvog radnog dana koji slijedi danu objave konačnih rezultata izbora novog gradonačelnika.

(3) U obavljanju izvršne vlasti gradonačelnik:

1. priprema prijedloge općih akata,
2. izvršava i osigurava izvršavanje općih akata Gradskog vijeća,
3. utvrđuje prijedlog proračuna Grada i izvršenje proračuna,
4. upravlja nekretninama, pokretninama i imovinskim pravima u vlasništvu Grada u skladu sa zakonom, ovim Statutom i općim aktom Gradskog vijeća,
5. odlučuje o stjecanju i otuđivanju nekretnina i pokretnina i drugom raspolaganju imovinom Grada Vukovara čija pojedinačna vrijednost ne prelazi 0,5% iznosa prihoda bez primitaka ostvarenih u godini u kojoj se odlučuje o stjecanju i otuđivanju nekretnina i pokretnina, ako je stjecanje i otuđivanje planirano u proračunu i provedeno u skladu sa zakonskim propisima,
6. upravlja prihodima i rashodima Grada,
7. upravlja raspoloživim novčanim sredstvima na računu proračuna Grada,
8. donosi pravilnik o unutarnjem redu za upravna tijela Grada,
9. imenuje i razrješava pročelnike upravnih tijela,
10. imenuje i razrješava unutarnjeg revizora,
11. utvrđuje plan prijema u službu u upravna tijela Grada,
12. predlaže izradu prostornog plana kao i njegove izmjene i dopune na temelju obrazloženih i argumentiranih prijedloga fizičkih i pravnih osoba,
13. razmatra i utvrđuje konačni prijedlog prostornog plana,
14. obavlja poslove gospodarenja nekretninama do osnivanja fonda za gospodarenje nekretninama,
15. donosi odluku o objavi prikupljanja ponuda ili raspisivanju natječaja za obavljanje komunalnih djelatnosti,
16. sklapa ugovor o koncesiji za obavljanje određenih djelatnosti, na temelju odluke Gradskog vijeća,
17. donosi odluku o objavi prikupljanja ponuda ili raspisivanju natječaja za obavljanje komunalnih djelatnosti na temelju ugovora i sklapa ugovor o povjeravanju poslova, na temelju odluke Gradskog vijeća,
18. daje prethodnu suglasnost na izmjenu cijena komunalnih usluga,
19. predlaže i sklapa Kolektivni ugovor za službenike i namještenike u upravnim tijelima Grada, na temelju odluke Gradskog vijeća,
20. do kraja ožujka tekuće godine podnosi Gradskom vijeću izvješće o izvršenju Programa održavanja komunalne infrastrukture i Programa gradnje objekata i uređaja komunalne infrastrukture za prethodnu godinu,
21. utvrđuje uvjete, mjerila i postupak za određivanje reda prvenstva za kupnju stana iz programa društveno poticane stanogradnje,
22. provodi postupak natječaja i donosi odluku o najpovoljnijoj ponudi za davanje u zakup poslovnog prostora u vlasništvu Grada u skladu s posebnom odlukom Gradskog vijeća o poslovnim prostorima,
23. organizira zaštitu od požara na području Grada i vodi brigu o uspješnom provođenju i poduzimanju mjera za unapređenje zaštite od požara,
24. usmjerava djelovanje upravnih odjela i službi Grada u obavljanju poslova iz samoupravnog djelokruga Grada, odnosno poslova državne uprave, ako su preneseni Gradu,
25. nadzire rad upravnih odjela i službi u samoupravnom djelokrugu i poslovima državne uprave,
26. daje mišljenje o prijedlozima koje podnose drugi ovlašteni predlagatelji,
27. obavlja nadzor nad zakonitošću rada tijela mjesnih odbora,
28. imenuje i razrješuje predstavnike Grada Vukovara u tijelima javnih ustanova, trgovačkih društava i drugih pravnih osoba kojima je osnivač Grad, osim ako posebnim zakonom nije drugačije određeno,

29. donosi odluku o sklapanju Kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u upravnim tijelima Grada i zaposlene u trgovačkim društvima i ustanovama kojima je osnivač Grad Vukovar,
30. osniva savjetodavna tijela i imenuje savjetnike radi davanja stručnih mišljenja i predlaganja rješavanja određenih pitanja iz područja koja ne spadaju u djelokrug upravnih tijela Grada,
31. obavlja i druge poslove predviđene ovim Statutom i drugim propisima.

Članak 48.

Gradonačelnik je odgovoran za ustavnost i zakonitost obavljanja poslova koji su u njegovom djelokrugu i za ustavnost i zakonitost akata upravnih tijela Grada.

Članak 49.

(1) Gradonačelnik dva puta godišnje podnosi polugodišnje izvješće o svom radu i to do 31. ožujka tekuće godine za razdoblje srpanj-prosinac prethodne godine i do 15. rujna za razdoblje siječanj-lipanj tekuće godine.

(2) Gradsko vijeće može, pored izvješća iz stavka 1. ovog članka, od gradonačelnika tražiti izvješće o pojedinim pitanjima iz njegovog djelokruga.

(3) Gradonačelnik podnosi izvješće po zahtjevu iz stavka 2. ovog članka u roku od 30 dana od dana primitka zahtjeva. Ukoliko jedan zahtjev sadrži veći broj različitih pitanja, rok za podnošenje izvješća iznosi 60 dana od dana primitka zahtjeva.

(4) Gradsko vijeće ne može zahtijevati od gradonačelnika izvješće o bitno podudarnom pitanju prije proteka roka od 6 mjeseci od ranije podnesenog izvješća o istom pitanju.

Članak 50.

Gradonačelnik u obavljanju poslova iz samoupravnog djelokruga Grada:

- ima pravo obustaviti od primjene opći akt Gradskog vijeća ako ocijeni da je tim aktom povrijeđen zakon ili drugi propis u roku od 8 dana od dana donošenja općeg akta. Gradonačelnik ima pravo zatražiti od Gradskog vijeća da u roku od 8 dana od donošenja odluke o obustavi otkloni uočene nedostatke u općem aktu. Ako Gradsko vijeće ne otkloni uočene nedostatke Gradonačelnik je dužan bez odgode o tome obavijestiti predstojnika ureda državne uprave u županiji i dostaviti mu odluku o obustavi općeg akta,
- ima pravo obustaviti od primjene akt mjesnog odbora ako ocijeni da je taj akt u suprotnosti sa zakonom, Statutom i općim aktima Gradskog vijeća.

Članak 51.

(1) Gradonačelnik ima tri zamjenika, koji zamjenjuju gradonačelnika u slučaju duže odsutnosti ili drugih razloga spriječenosti u obavljanju svoje dužnosti.

(2) Jedan od zamjenika gradonačelnika bira se iz reda srpske nacionalne manjine.

Članak 52.

(1) Gradonačelnik može obavljanje određenih poslova iz svog djelokruga povjeriti zamjenicima, ali mu time ne prestaje odgovornost za njihovo obavljanje.

(2) Zamjenik gradonačelnika je u slučaju iz stavka 1. ovog članka dužan pridržavati se uputa gradonačelnika.

Članak 53.

Gradonačelnik i njegovi zamjenici odlučit će hoće li dužnost na koju su izabrani obavljati profesionalno.

Članak 54.

(1) Gradonačelniku odnosno njegovim zamjenicima mandat prestaje po sili zakona:

1. ako podnese ostavku, danom dostave pisane ostavke sukladno pravilima o dostavi propisanim Zakonom o općem upravnom postupku,
2. ako mu je pravomoćnom sudskom odlukom oduzeta poslovna sposobnost, danom pravomoćnosti sudske odluke o oduzimanju poslovne sposobnosti,

3. ako je pravomoćnom sudskom presudom osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju dužem od jednog mjeseca, danom pravomoćnosti sudske presude,
4. ako mu prestane prebivalište na području Grada, danom prestanka prebivališta,
5. ako mu prestane hrvatsko državljanstvo, danom prestanka državljanstva sukladno odredbama zakona kojim se uređuje hrvatsko državljanstvo,
6. smrću.

(2)U slučaju prestanka mandata gradonačelnika prije isteka 2 godine mandata pročelnik upravnog tijela nadležnog za službeničke odnose u roku od 8 dana obavještava Vladu Republike Hrvatske o prestanku mandata gradonačelnika radi raspisivanja prijevremenih izbora za novog gradonačelnika.

(3)U slučaju prestanka mandata gradonačelnika nakon isteka 2 godine mandata, dužnost gradonačelnika do kraja mandata obnaša zamjenik koji je izabran zajedno s njim, a koji je bio prvi naveden iza imena i prezimena kandidata gradonačelnika.

Članak 55.

Gradonačelnik i njegovi zamjenici mogu se opozvati u postupku propisanom člankom 20. ovog Statuta.

VII. OSTVARIVANJE PRAVA PRIPADNIKA NACIONALNIH MANJINA

Članak 55.a

Pripadnicima nacionalnih manjina u Gradu Vukovaru jamče se sva prava zajamčena Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina („Narodne novine“ br. 155/02, 47/10, 80/10, 93/11), koja se neposredno ostvaruju na temelju tog Ustavnog zakona.

Članak 56.

Pripadnici nacionalnih manjina u Gradu Vukovaru sudjeluju u javnom životu i upravljanju lokalnim poslovima putem vijeća nacionalnih manjina i predstavnika nacionalnih manjina.

Članak 57.

(1)Vijeća i predstavnici nacionalnih manjina u Gradu Vukovaru imaju pravo:

- predlagati tijelima Grada Vukovara mjere za unapređivanje položaja nacionalnih manjina u Gradu Vukovaru, uključujući davanje prijedloga općih akata kojima se uređuju pitanja od značaja za nacionalnu manjinu,
- isticati kandidate za dužnosti u tijelima Grada Vukovara,
- biti obaviješteni o svakom pitanju o kome će raspravljati radno tijelo Gradskog vijeća, a tiče se položaja nacionalne manjine,

(2)Način, rokovi i postupak ostvarivanja prava iz stavka 1. uredit će se Poslovníkom Gradskog vijeća i radnih tijela Gradskog vijeća.

Članak 58.

Gradonačelnik je dužan u pripremi prijedloga općih akata od vijeća nacionalnih manjina, odnosno predstavnika nacionalnih manjina osnovanih za područje Grada Vukovara, zatražiti mišljenje i prijedloge o odredbama kojima se uređuju prava i slobode nacionalnih manjina.

Članak 59.

(1)Na području Grada Vukovara, pripadnici nacionalnih manjina imaju pravo koristiti i isticati simbole i zastave nacionalne manjine.

(2)Zastava nacionalne manjine može se uz zastavu Republike Hrvatske isticati na ustanovama nacionalnih manjina i u svečanim prigodama značajnim za nacionalnu manjinu.

(3)U svečanim prigodama važnim za nacionalnu manjinu može se izvoditi himna i/ili svečana pjesma nacionalne manjine.

(4)Prije izvođenja himne i/ili svečane pjesme nacionalne manjine, obavezno se izvodi himna Republike Hrvatske.

Članak 60.

Vijeća i predstavnici nacionalnih manjina mogu u službene svrhe upotrebljavati i druge simbole i znamenja svoje nacionalne manjine i to:

- u sastavu svojih pečata i žigova
- u natpisnim pločama na poslovnim zgradama u kojima imaju sjedište te u službenim i svečanim prostorijama
- u zaglavljima službenih akata koje donose.

Članak 61.

(1)U skladu s člankom 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina u vezi s člankom 6. stavkom 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“ br. 51/00, 56/00-ispisak) individualna prava građana iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive na području Grada Vukovara, zajamčena tim zakonom postupno se osiguravaju posebnom Statutarnom odlukom o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara (u danjem tekstu Statutarna odluka).

(2)Statutarna odluka smatra se dijelom ovog statuta s posebnim statusom statutarne povelje o razumijevanju, solidarnosti, snošljivosti i dijalogu među građanima Vukovara, pripadnicima hrvatskog naroda i pripadnicima srpske nacionalne manjine.

(3)Gradsko vijeće Grada Vukovara razmatra u listopadu svake godine dostignuti stupanj razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara iz stavka 2. ovog članka te u skladu s raspravljenim i donesenim zaključcima donosi odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru novim pravima iz kataloga prava predviđenih zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

(4)Na temelju Odluke iz stavka 3. ovog članka, Gradsko vijeće Grada Vukovara svake godine, a najkasnije svake druge godine, donosi dopunu Statutarne odluke kojom se pripadnicima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara priznaju prethodno dogovorena nova prava.

Članak 61.a

(1)U skladu s člankom 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina u vezi s člankom 10. stavkom 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, Statutarnom odlukom postupno se propisuju i pojedina kolektivna prava srpske nacionalne manjine na jednom, više, odnosno na cijelom području Grada Vukovara, zajamčena Zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

(2)Statutarna odluka dopunjuje se novim kolektivnim pravima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara iz stavka 1. ovog članka u postupku i na način propisan člankom 61. stavcima 3. i 4. ovog Statuta.

Članak 62.

(1)Grad Vukovar u skladu s mogućnostima financijski pomaže rad kulturnih i drugih udruga koje osnivaju pripadnici nacionalnih manjina, radi očuvanja nacionalnog i kulturnog identiteta.

(2)Grad Vukovar osigurava sredstva za rad vijeća nacionalnih manjina i pripadnika nacionalne manjine.

VIII. UPRAVNA TIJELA

Članak 63.

(1) Za obavljanje poslova iz samoupravnog djelokruga Grada Vukovara, utvrđenih zakonom i ovim Statutom, te obavljanje poslova državne uprave koji su zakonom prenijeti na Grad, ustrojavaju se upravna tijela Grada.

(2) Ustrojstvo i djelokrug upravnih tijela uređuje se posebnom odlukom Gradskog vijeća.

(3) Upravna tijela se ustrojavaju kao upravni odjeli i službe (u daljnjem tekstu: upravna tijela).

(4) Upravnim tijelima upravljaju pročelnici koje na temelju javnog natječaja imenuje gradonačelnik.

Članak 64.

Upravna tijela u oblastima za koje su ustrojeni i u okviru djelokruga utvrđenog posebnom odlukom, neposredno izvršavaju i nadziru provođenje općih i pojedinačnih akata tijela Grada, te u slučaju neprovođenja općeg akta poduzimaju propisane mjere.

Članak 65.

Upravna tijela samostalna su u okviru svog djelokruga, a za zakonito i pravovremeno obavljanje poslova iz svoje nadležnosti odgovorni su Gradonačelniku.

Članak 66.

Sredstva za rad upravnih tijela, osiguravaju se u Proračunu Grada Vukovara, Državnom proračunu i iz drugih prihoda u skladu sa zakonom.

IX. JAVNE SLUŽBE

Članak 67.

Grad Vukovar u okviru samoupravnog djelokruga osigurava obavljanje djelatnosti kojima se zadovoljavaju svakodnevne potrebe građana na području komunalnih, društvenih i drugih djelatnosti, za koje je zakonom utvrđeno da se obavljaju kao javna služba.

Članak 68.

(1) Grad Vukovar osigurava obavljanje djelatnosti iz članka 15. ovog Statuta osnivanjem trgovačkih društva, javnih ustanova, drugih pravnih osoba i vlastitih pogona.

(2) Obavljanje određenih djelatnosti Grad Vukovar može povjeriti drugim pravnim i fizičkim osobama temeljem ugovora o koncesiji.

(3) U trgovačkim društvima kojima je Grad Vukovar osnivač i jedini vlasnik Gradonačelnik čini skupštinu, a u trgovačkim društvima kojima je Grad osnivač i ima udjele ili dionice Gradonačelnik je član skupštine društva.

(4) Direktori odnosno predsjednici uprava trgovačkih društava u kojima je Grad većinski vlasnik i ravnatelji ustanova čiji je Grad osnivač, dužni su do kraja lipnja tekuće godine podnijeti izvješća o poslovanju za prethodnu godinu na temelju konačnih godišnjih obračuna (zajedno sa revizijskim izvješćima, izvješćima nadzornih odbora i zaključcima Skupštine u trgovačkim društvima odnosno Upravnog vijeća u ustanovama) Gradonačelniku, koji ih razmatra i upućuje Gradskom vijeću.

(5) Upute za sastavljanje izvješća o poslovanju za prethodnu godinu za trgovačka društva izrađuje upravno tijelo nadležno za gospodarstvo, a za ustanove upravno tijelo nadležno za društvene djelatnosti.

X. MJESNA SAMOUPRAVA

Članak 69.

(1) Na području Grada Vukovara osnivaju se mjesni odbori, kao oblici mjesne samouprave, a radi ostvarivanja neposrednog sudjelovanja građana u odlučivanju o lokalnim poslovima.

(2) Mjesni odbori se osnivaju za pojedina naselja ili više međusobno povezanih manjih naselja ili za dijelove naselja koji čine zasebnu razgraničenu cjelinu, na način i po postupku propisanom zakonom, ovim Statutom i posebnom odlukom Gradskog vijeća, kojom se detaljnije uređuje postupak i način izbora tijela mjesnog odbora. Mjesni odbor je pravna osoba.

Članak 70.

(1) Mjesni odbori na području Grada Vukovara su:

1. Mjesni odbor Mitnica
2. Mjesni odbor Sajmište
3. Mjesni odbor Centar
4. Mjesni odbor Trokut
5. Mjesni odbor Borovo naselje
6. Mjesni odbor Trpinjska cesta
7. Mjesni odbor Lužac
8. Mjesni odbor Sotin
9. Mjesni odbor Lipovača.

(2) Područje i granice mjesnih odbora određuju se posebnom odlukom Gradskog vijeća i prikazuju se na kartografskom prikazu koji je sastavni dio te odluke.

Članak 71.

(1) Inicijativu i prijedlog za osnivanje mjesnog odbora može dati 10 % građana upisanih u popis birača za područje za koje se predlaže osnivanje mjesnog odbora, 1/3 članova Gradskog vijeća, te Gradonačelnik.

(2) U slučaju da prijedlog iz stavka 1. ovog članka, daju građani ili 1/3 članova Gradskog vijeća, prijedlog se dostavlja u pisanom obliku Gradonačelniku.

Članak 72.

(1) Gradonačelnik u roku od 15 dana od dana primitka prijedloga utvrđuje da li je prijedlog podnesen na način i po postupku utvrđenim zakonom i ovim Statutom.

(2) Ukoliko Gradonačelnik utvrdi da prijedlog nije podnesen na propisani način i po propisanom postupku, obavijestit će predlagatelja i zatražiti da u roku od 15 dana dopuni prijedlog za osnivanje mjesnog odbora.

(3) Pravovaljani prijedlog Gradonačelnik upućuje Gradskom vijeću, koje je dužno izjasniti se o prijedlogu u roku od 60 dana od prijema prijedloga.

Članak 73.

U prijedlogu za osnivanje mjesnog odbora navode se podaci o predlagatelju, području i granicama mjesnog odbora, sjedište mjesnog odbora, osnove pravila mjesnog odbora te zadaci i izvori financiranja mjesnog odbora.

Članak 74.

Tijela mjesnog odbora su vijeće mjesnog odbora i predsjednik vijeća mjesnog odbora.

Članak 75.

(1) Članove vijeća mjesnog odbora biraju građani s područja mjesnog odbora koji imaju biračko pravo na neposrednim izborima, tajnim glasanjem, na vrijeme od četiri godine.

(2)Izbornu jedinicu za izbor članova vijeća mjesnog odbora čini cijelo područje mjesnog odbora.

(3)Postupak izbora članova vijeća mjesnog odbora, područje mjesnih odbora i pitanja vezana uz obavljanje dužnosti članova vijeća mjesnog odbora uređuju se posebnom odlukom Gradskog vijeća.

Članak 76.

(1)Izbore za članove vijeća mjesnih odbora raspisuje Gradsko vijeće u roku od 60 dana od dana donošenja odluke Gradskog vijeća o osnivanju mjesnog odbora odnosno u roku od 30 dana od dana isteka mandata ili raspuštanja vijeća mjesnog odbora.

(2)Od dana raspisivanja izbora pa do dana izbora ne može proteći manje od 30 dana niti više od 60 dana.

Članak 77.

(1)Vijeće mjesnog odbora ima, uključujući i predsjednika, sljedeći broj članova:

1. Mjesni odbor Mitnica - 9
2. Mjesni odbor Sajmište - 9
3. Mjesni odbor Centar - 9
4. Mjesni odbor Borovo naselje - 9
5. Mjesni odbor Trokut - 7
6. Mjesni odbor Trpinjska cesta - 9
7. Mjesni odbor Lužac - 7
8. Mjesni odbor Sotin - 7
9. Mjesni odbor Lipovača - 5

(2)Za člana vijeća mjesnog odbora može biti biran građanin koji ima biračko pravo i prebivalište na području mjesnog odbora čije se vijeće bira.

Članak 78.

(1)Vijeće mjesnog odbora bira predsjednika vijeća iz svog sastava većinom glasova svih članova na vrijeme od četiri godine.

(2)Predsjednik vijeća predstavlja mjesni odbor i za svoj rad odgovoran je vijeću mjesnog odbora.

Članak 79.

Vijeće mjesnog odbora donosi program rada mjesnog odbora, pravila mjesnog odbora, poslovnik o svom radu, financijski plan i godišnji obračun, te obavlja druge poslove utvrđene zakonom, ovim Statutom i odlukama Gradskog vijeća i Gradonačelnika.

Članak 80.

Programom rada utvrđuju se zadaci mjesnog odbora, osobito u pogledu vođenja brige o uređenju područja mjesnog odbora, provođenjem manjih komunalnih akcija kojima se poboljšava komunalni standard građana na području mjesnog odbora, vođenju brige o poboljšavanju zadovoljavanja lokalnih potreba građana u oblasti zdravstva, socijalne skrbi, kulture, športa i drugih lokalnih potreba na svom području

Članak 81.

Pravilima mjesnog odbora detaljnije se uređuje način konstituiranja, sazivanja i rad vijeća mjesnog odbora, ostvarivanje prava, obveza i odgovornosti članova vijeća mjesnog odbora, ostvarivanje prava i dužnosti predsjednika vijeća mjesnog odbora, način odlučivanja, te druga pitanja od značaja za rad mjesnog odbora.

Članak 82.

Prihode mjesnog odbora čine prihodi od pomoći i dotacija pravnih ili fizičkih osoba, te prihodi koje posebnom odlukom utvrdi Gradsko vijeće.

Članak 83.

(1)Vijeće mjesnog odbora, radi raspravljanja o potrebama i interesima građana, te davanja prijedloga za rješavanje pitanja od lokalnog značenja, može sazivati zborove građana. Zbor građana može se sazivati i za dio područja mjesnog odbora koji čini zasebnu cjelinu.

(2)Zbor građana vodi predsjednik mjesnog odbora ili član vijeća mjesnog odbora kojeg odredi vijeće.

Članak 84.

Stručne i administrativne poslove za potrebe mjesnog odbora obavljaju upravna tijela Grada na način propisan općim aktom kojim se uređuje ustrojstvo i način rada upravnih tijela Grada.

Članak 85.

(1)Inicijativu i prijedlog za promjenu područja mjesnog odbora mogu dati tijela mjesnog odbora i Gradonačelnik.

(2)O inicijativi i prijedlogu iz prethodnog stavka Gradsko vijeće donosi odluku uz prethodno pribavljeno mišljenje građana mjesnog odbora za koje se traži promjena područja.

Članak 86.

(1)Nadzor nad zakonitošću rada tijela mjesnog odbora obavlja Gradonačelnik.

(2)Gradonačelnik može u postupku provođenja nadzora nad zakonitošću rada mjesnog odbora predložiti Gradskom vijeću raspuštanje vijeća mjesnog odbora, ako ono učestalo krši odredbe ovog Statuta, pravila mjesnog odbora i ne izvršava povjerene mu poslove.

XI. IMOVINA I FINANCIRANJE GRADA VUKOVARA

Članak 87.

Sve pokretne i nepokretne stvari, te imovinska prava koja pripadaju Gradu Vukovaru, čine imovinu Grada Vukovara.

Članak 88.

(1)Imovinom Grada upravljaju Gradonačelnik i Gradsko vijeće u skladu s odredbama ovog Statuta pažnjom dobrog gospodara.

(2)Gradonačelnik u postupku upravljanja imovinom Grada donosi pojedinačne akte glede upravljanja imovinom, na temelju općeg akta Gradskog vijeća o uvjetima, načinu i postupku gospodarenja nekretninama u vlasništvu Grada.

Članak 89.

(1)Grad Vukovar ima prihode kojima u okviru svog samoupravnog djelokruga slobodno raspolaže.

(2)Prihodi Grada Vukovara su:

- gradski porezi, prirez, naknade, doprinosi i pristojbe, u skladu sa zakonom i posebnim odlukama Gradskog vijeća,
- prihodi od stvari u vlasništvu Grada i imovinskih prava,
- prihod od trgovačkih društava i drugih pravnih osoba u vlasništvu Grada odnosno u kojima Grad ima udjele ili dionice,
- prihodi od koncesija,
- novčane kazne i oduzeta imovinska korist za prekršaje koje propiše Grad Vukovar u skladu sa zakonom,

- udio u zajedničkom porezu,
- sredstva pomoći Republike Hrvatske predviđena u Državnom proračunu,
- drugi prihodi određeni zakonom.

Članak 90.

(1) Procjena godišnjih prihoda i primitaka, te utvrđeni iznosi izdataka i drugih plaćanja Grada Vukovara iskazuju se u proračunu Grada Vukovara.

(2) Svi prihodi i primici proračuna moraju biti raspoređeni u proračunu i iskazni po izvorima iz kojih potječu.

(3) Svi izdaci proračuna moraju biti utvrđeni u proračunu i uravnoteženi s prihodima i primicima.

Članak 91.

(1) Proračun Grada Vukovara i odluka o izvršenju proračuna donosi se za proračunsku godinu i vrijedi za godinu za koju je donesen.

(2) Proračunska godina je razdoblje od dvanaest mjeseci, koja počinje 1. siječnja, a završava 31. prosinca.

Članak 92.

(1) Gradsko vijeće donosi proračun za sljedeću proračunsku godinu na način i u rokovima propisanim zakonom.

(2) Ukoliko se proračun za sljedeću proračunsku godinu ne može donijeti u propisanom roku, Gradsko vijeće donosi odluku o privremenom financiranju na način i postupku propisanim zakonom i Poslovníkom Gradskog vijeća i to najduže za razdoblje od prva tri mjeseca proračunske godine.

Članak 93.

(1) Ako se tijekom proračunske godine smanje prihodi i primici ili povećaju izdaci utvrđeni proračunom, proračun se mora uravnotežiti sniženjem predviđenih izdataka ili pronalaženjem novih prihoda.

(2) Uravnoteženje proračuna provodi se izmjenama i dopunama proračuna po postupku propisnom za donošenje proračuna.

Članak 94.

(1) Ukupno materijalno i financijsko poslovanje Grada nadzire Gradsko vijeće.

(2) Zakonitost, svrhovitost i pravodobnost korištenja proračunskih sredstava Grada nadzire Ministarstvo financija.

XII. AKTI GRADA

Članak 95.

(1) Gradsko vijeće na temelju prava i ovlaštenja utvrđenih zakonom i ovim Statutom donosi Statut, Poslovnik, proračun, odluku o izvršenju proračuna, odluke i druge opće akte i zaključke.

(2) Gradsko vijeće donosi rješenja i druge pojedinačne akte, kada u skladu sa zakonom rješava o pojedinačnim stvarima.

Članak 96.

Gradonačelnik u poslovima iz svog djelokruga donosi odluke, zaključke, pravilnike, te opće akte kada je za to ovlašten zakonom ili općim aktom Gradskog vijeća.

Članak 97.

Radna tijela Gradskog vijeća donose zaključke i preporuke.

Članak 98.

Gradonačelnik osigurava izvršenje općih akata iz članka 95. ovog Statuta, na način i u postupku propisanom ovim Statutom, te obavlja nadzor nad zakonitošću rada upravnih tijela.

Članak 99.

(1) Upravna tijela Grada u izvršavanju općih akata Gradskog vijeća donose pojedinačne akte kojima rješavaju o pravima, obvezama i pravnim interesima fizičkih i pravnih osoba (upravne stvari).

(2) Protiv pojedinačnih akata iz stavka 1. ovog članka, može se izjaviti žalba nadležnom upravnom tijelu Vukovarsko-srijemske županije.

(3) Na donošenje pojedinačnih akata shodno se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku i drugih propisa.

(4) U izvršavanju općih akata Gradskog vijeća pojedinačne akte donose i pravne osobe kojima su odlukom Gradskog vijeća, u skladu sa zakonom, povjerene javne ovlasti.

Članak 100.

Nadzor zakonitosti pojedinačnih neupravnih akata koje donose u samoupravnom djelokrugu Gradsko vijeće i gradonačelnik obavljaju nadležna središnja tijela državne uprave, svako u svojem djelokrugu, sukladno posebnom zakonu.

Članak 101.

Nadzor nad zakonitošću općih akata Gradskog vijeća u njegovom samoupravnom djelokrugu obavlja ured državne uprave u Vukovarsko-srijemskoj županiji i nadležna središnja tijela državne uprave, svako u svojem djelokrugu.

Članak 102.

Detaljnije odredbe o aktima Grada Vukovara i postupku donošenja akata utvrđuje se Poslovníkom Gradskog vijeća.

Članak 103.

(1) Opći akti se prije nego što stupe na snagu, objavljuju u Službenom vjesniku Grada Vukovara.

(2) Opći akti stupaju na snagu osmog dana od dana objave, osim ako nije zbog osobito opravdanih razloga, općim aktom propisano da opći akt stupa na snagu dan nakon objave.

(3) Opći akti ne mogu imati povratno djelovanje.

XIII. JAVNOST RADA

Članak 104.

(1) Rad Gradskog vijeća, Gradonačelnika i upravnih tijela Grada je javan.

(2) Predstavnici udruga građana, građani i predstavnici medija mogu pratiti rad Gradskog vijeća u skladu s odredbama Poslovnika Gradskog vijeća.

Članak 105.

(1) Javnost rada Gradskog vijeća osigurava se:

- javnim održavanjem sjednica,
- izvještavanjem i napisima u tisku i drugim oblicima javnog priopćavanja,
- objavljivanjem općih akata i drugih akata u Službenom vjesniku Grada Vukovara i na web stranicama Grada Vukovara.

(2) Javnost rada gradonačelnika osigurava se:

- održavanjem redovnih mjesečnih konferencija za medije,
- izvještavanjem i napisima u tisku i drugim oblicima javnog priopćavanja,
- objavljivanjem općih akata i drugih akata u Službenom vjesniku Grada Vukovara i na web stranicama Grada Vukovara.

(3) Javnost rada upravnih tijela Grada osigurava se izvještavanjem i napisima u tisku i drugim oblicima javnog priopćavanja.

XIV. SPRJEČAVANJE SUKOB INTERESA

Članak 106.

Način djelovanja gradonačelnika i zamjenika gradonačelnika u obnašanju javnih dužnosti ureden je posebnim zakonom.

Članak 107.

Gradsko vijeće posebnom odlukom propisuje tko se smatra lokalnim dužnosnikom u obnašanju javne vlasti te uređuje sprječavanje sukoba interesa između privatnog i javnog interesa u obnašanju javne vlasti.

XV. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 108.

(1) Prijedlog za promjenu Statuta može podnijeti jedna trećina vijećnika Gradskog vijeća, gradonačelnik i Odbor za Statut, Poslovnik i normativnu djelatnost Gradskog vijeća.

(2) Prijedlog mora biti obrazložen, a podnosi se predsjedniku Gradskog vijeća.

(3) Gradsko vijeće, većinom glasova svih vijećnika, odlučuje da li će pristupiti raspravi o predloženoj promjeni Statuta.

(4) Ako se ni nakon ponovljene rasprave ne donese odluka da će se pristupiti raspravi o predloženoj promjeni, isti prijedlog se ne može ponovno staviti na dnevni red Gradskog vijeća, prije isteka roka od šest mjeseci od dana zaključivanja rasprave o prijedlogu.

Članak 109.

Odluke i drugi opći akti doneseni na temelju Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara br. 7/01., 2/04., 2/06. i 2/08.) i zakona, uskladit će se s odredbama ovog Statuta i zakona kojim se uređuje pojedino područje u zakonom propisanom roku.

Članak 110.

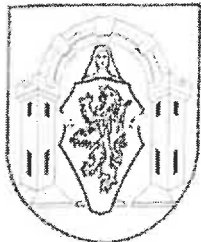
(1) Ovaj Statut stupa na snagu osmog dana od dana objave u Službenom vjesniku Grada Vukovaru.

(2) Stupanjem na snagu ovog Statuta prestaje važiti Statut Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara br. 7/01., 2/04., 2/06. i 2/08.).

Članak 111.

Gradsko vijeće Grada Vukovara donijet će Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara iz članka 61. i 61.a ovog Statuta na istoj sjednici na kojoj donosi ovu Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara.

Obveza Gradskog vijeća iz članka 61. stavaka 3. i 4. i članka 61.a stavka 2. ovoga Statuta počinje u listopadu 2016.

SLUŽBENI VJESNIK

SLUŽBENO GLASILO GRADA VUKOVARA

GODINA XIX

Vukovar, 19. srpnja 2019.

Broj 7

Ustavni sud Republike Hrvatske, u sastavu Miroslav Šeparović, predsjednik, te suci Andrej Abramović, Ingrid Antičević Marinović, Mato Arlović, Snježana Bagić, Branko Brkić, Mario Jelušić, Lovorka Kušan, Josip Leko, Davorin Mlakar, Rajko Mlinarić, Goran Selanec i Miroslav Šumanović, odlučujući o zahtjevu za ocjenu suglasnosti drugog propisa s Ustavom Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90., 135/97., 113/00., 28/01., 76/10. i 5/14.) i zakonom, na sjednici održanoj 2. srpnja 2019. donio je

ODLUKU

I. Odbija se zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 5. stavaka 3. i 4., članka 6. i članka 7. stavka 2. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-47 od 17. kolovoza 2015. ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 7/15.), koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara.

II. Ukida se članak 5. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-48 od 17. kolovoza 2015. ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 7/15.), koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara:

- u dijelu pod stavkom 1. koji glasi: "pisani",
- u dijelu pod stavkom 1. točkom 2. koji glasi: "pojedini", u dijelu koji glasi: "koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu" i "tog",
- u dijelu pod stavkom 1. točkom 3. koji glasi: "pisanom" i u dijelu koji glasi: "odnosno zatraženi dio tog zapisnika",
- u dijelu pod stavkom 1. točkom 4. koji glasi: "pisanom" i u dijelu koji glasi: "odnosno zatraženi dio tog akta." i
- stavak 2. u cijelosti.

III. Ukida se članak 6. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-48 od 17. kolovoza 2015. ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 7/15.), koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara:

- u dijelu pod stavkom 1. koji glasi: "i koji ima pravni interes" i "pisani",
- u dijelu pod stavkom 2. koji glasi: "dok će se ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom osigurati kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara".

IV. Odbija se zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 7. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-48 od 17. kolovoza 2015. ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 7/15.), koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara.

V. Ova odluka objavit će se u "Narodnim novinama" i u "Službenom vjesniku Grada Vukovara".

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-47 od 17. kolovoza 2015. (u daljnjem tekstu: Statutarna odluka o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine) donijelo je Gradsko vijeće Grada Vukovara na svojoj 13. sjednici održanoj 17. kolovoza 2015., objavljena je u "Službenom vjesniku Grada Vukovara" broj 7 od 18. kolovoza 2015., a stupila je na snagu osmog dana od dana objave, tj. 26. kolovoza 2015.

1.1. Nakon podnošenja zahtjeva, a prije donošenja ove odluke Ustavnog suda Statut Grada Vukovara ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 4/09., 7/11., 4/12., 7/13., 7/15. i 1/18.; u daljnjem tekstu: Statut Grada Vukovara) bio je jednom mijenjan i dopunjavan, i to donošenjem Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-18-58 od 31. siječnja 2018., pri čemu osporene odredbe nisu izmijenjene.

2. Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-48 od 17. kolovoza 2015. (u daljnjem tekstu: Statutarna odluka o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara) donijelo je Gradsko vijeće Grada Vukovara na svojoj 13. sjednici održanoj 17. kolovoza 2015., objavljena je u "Službenom vjesniku Grada Vukovara" broj 7 od 18. kolovoza 2015., a stupila je na snagu 1. siječnja 2016.

2.1. Zbog posebnog značaja, Gradsko vijeće Grada Vukovara donijelo je Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara kao poseban akt, međutim, ona se sukladno članku 5. stavku 2. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine strukturalno smatra dijelom Statuta Grada Vukovara te je stoga i Ustavni sud njezinoj ocjeni pristupio zajedno s ocjenom Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine.

3. Hrvatski sabor, Odbor za ljudska prava i prava nacionalnih manjina (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva) podnio je, na temelju članka 35. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst; u daljnjem tekstu: Ustavni zakon), zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članaka 5. stavaka 3. i 4., 6. i 7. stavka 2. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine, te članaka 5. stavaka 1. i 2., 6. stavaka 1. i 2. i 7. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara.

4. Na temelju članka 42. Ustavnog zakona, Ustavni sud dostavio je zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom osporenih odluka na odgovor predsjedniku Gradskog vijeća Grada Vukovara te je 3. rujna 2018. zaprimio pisano očitovanje predsjednika Gradskog vijeća Grada Vukovara klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-02-15-61 od 13. kolovoza 2018. koje je supotpisao i gradonačelnik Grada Vukovara (u daljnjem tekstu: očitovanje predsjednika Gradskog vijeća Grada Vukovara).

II. OSPORENE ODREDBE

5. Članci 5., 6. i 7. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine glase:

"Članak 5.

Članak 61. mijenja se i glasi:

'U skladu s člankom 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina u vezi s člankom 6. stavkom 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj ('Narodne novine' br. 51/00, 56/00-ispravak) individualna prava građana iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive na području Grada Vukovara, zajamčena tim zakonom postupno se osiguravaju posebnom Statutarnom odlukom o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara (u daljnjem tekstu: Statutarna odluka).

Statutarna odluka smatra se dijelom ovog statuta s posebnim statusom statutarne povelje o razumijevanju, solidarnosti, snošljivosti i dijalogu među građanima Vukovara, pripadnicima hrvatskog naroda i pripadnicima srpske nacionalne manjine.

Gradsko vijeće Grada Vukovara razmatra u listopadu svake godine dostignuti stupanj razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara iz stavka 2. ovog članka te u skladu s raspravljenim i donesenim zaključcima donosi odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru novim pravima iz kataloga prava predviđenih zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Na temelju Odluke iz stavka 3. ovog članka, Gradsko vijeće Grada Vukovara svake godine, a najkasnije svake druge godine donosi dopunu Statutarne odluke kojom se pripadnicima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara priznaju prethodno dogovorena nova prava.'

Članak 6.

Iza članka 61. dodaje se novi članak 61.a koji glasi:

'U skladu s člankom 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina u vezi s člankom 10. stavkom 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, Statutarnom odlukom postupno se propisuju i pojedina kolektivna prava srpske nacionalne manjine na jednom, više, odnosno na cijelom području Grada Vukovara, zajamčena Zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Statutarna odluka dopunjuje se novim kolektivnim pravima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara iz stavka 1. ovog članka u postupku i na način propisan člankom 61. stavcima 3. i 4. ovog Statuta.'

Članak 7.

U Glavi XV. Prijelazne odredbe dodaje se članak 111. koji glasi:

Gradsko vijeće Grada Vukovara donijet će Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara iz članka 61. i 61.a ovog Statuta na istoj sjednici na kojoj donosi ovu Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara.

Obveza Gradskog vijeća iz članka 61. stavaka 3. i 4. i članka 61.a stavka 2. ovoga Statuta počinje u listopadu 2016."

6. Članci 5., 6. i 7. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara glase:

"Članak 5.

(1) Grad Vukovar, u granicama svoje nadležnosti, osigurava vijećniku Gradskog vijeća Grada Vukovara iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, na njegov pisani zahtjev, na srpskom jeziku i ćirilicom pismu:

1. prijedlog dnevnog reda sjednice Gradskog vijeća;
2. pojedini materijali za sjednicu Gradskog vijeća Grada Vukovara koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog materijala;
3. zapisnik sa sjednice Gradskog vijeća Grada Vukovara koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog zapisnika;
4. akt koji je na sjednici donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara, a koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog akta.

(2) Pravo vijećnika iz stavka 1. ovog članka ostvaruje se tijekom proračunske godine na način da se ukupna proračunska sredstva, koja su za tu namjenu osigurana u godišnjem proračunu Grada Vukovara, odgovarajuće raspodjele po mjesecima sukladno godišnjem planiranom kalendaru aktivnosti Gradskog vijeća, pri čemu vijećnici iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju ta prava do iznosa sredstava koji je za tu namjenu osiguran u pojedinom mjesecu.

(3) Prethodne odredbe odgovarajuće se primjenjuju i na rad zamjenika gradonačelnika Grada Vukovara iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine kad je riječ o aktima iz nadležnosti gradonačelnika.

III. Posebna individualna prava građana iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive na području Grada Vukovara

Članak 6.

(1) Grad Vukovar, u granicama svoje nadležnosti, osigurava građaninu iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, koji živi u Gradu Vukovaru i koji ima pravni interes, na njegov pisani zahtjev, prijepis na srpskom jeziku i ćirilicom pismu cijelog ili zatraženog dijela izvornika pojedinog predmeta, propisa, akta ili isprave iz članka 3. ove Statutarne odluke, odnosno tiskanje dvojezičnog obrasca iz članka 3. ove Statutarne odluke, ako je taj predmet rješavan, taj propis, akt ili isprava donesen, odnosno obrazac izrađen:

1. u radu Gradskog vijeća Grada Vukovara ili gradonačelnika Grada Vukovara,
2. u postupku pred Upravnim tijelima Grada Vukovara.

(2) U prijepisu predmeta, propisa, akta ili isprave iz stavka 1. ovog članka, odnosno u tiskanom dvojezičnom obrascu iz stavka 1. ovog članka, Grad Vukovar osigurava dvojezično, na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu i na srpskom jeziku i ćirilicom pismu ispisivanje zaglavlja akata istom veličinom slova, dok će se ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom osigurati kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara.

(3) Tijela iz stavka 1. ovog članka dužna su građaninu iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, koji živi u Gradu Vukovaru, omogućiti korištenje i priznati

valjanost privatnih pravnih isprava sastavljenih na području Republike Hrvatske i kad su sastavljene na srpskom jeziku i ćirilicom pismu.

(4) Troškovi povezani s ostvarivanjem prava građana iz stavka 1. do 3. ovog članka osiguravaju se u Proračunu Grada Vukovara.

IV. Kolektivna prava srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara

Članak 7.

Kolektivna prava srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara osiguravaju se kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara."

III. PRIGOVORI PODNOSITELJA ZAHTJEVA

7. U zahtjevu je navedeno da je u Ministarstvu uprave Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) 27. kolovoza 2015. zaprimljena obavijest Vijeća srpske nacionalne manjine u Gradu Vukovaru od 24. kolovoza 2015. broj: 01-46/15. To je vijeće u skladu s člankom 32. stavkom 2. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina ("Narodne novine" broj 155/02., 47/10. - odluka USRH broj: U-I-1029/07 i dr., 80/10. i 93/11. - odluka USRH broj: U-I-3597/10 i dr.; u daljnjem tekstu: UZoPNM) obavijestilo Ministarstvo da je Gradsko vijeće Grada Vukovara na sjednici održanoj 17. kolovoza 2015. donijelo sporne Statutarne odluke te da one nisu u skladu s člancima 3., 5., 12. i 15. Ustava, člancima 7., 8. i 12. UZoPNM-a, glavi II. i članku 21. sadržanom u glavi III. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 51/00., 56/00. - ispravak i 155/02. - članak 43. stavak 1. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina; u daljnjem tekstu: ZUJiPNM), kao ni u skladu s člancima 2., 6. i 10. Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina (Zakon o potvrđivanju Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina, "Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 14/97.; u daljnjem tekstu: Okvirna konvencija za zaštitu nacionalnih manjina) i članku 10. Europske povelje o regionalnim i manjinskim jezicima ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97.; u daljnjem tekstu: Europska povelja o regionalnim i manjinskim jezicima).

8. Sljedom zaprimljene obavijesti, Ministarstvo je izvršilo nadzor nad zakonitošću Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine i Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, te je u svojoj odluci od 21. siječnja 2016. klasa: 023-01/15-01/226, urbroj: 515-02-02/1-16-8 (u daljnjem tekstu: odluka Ministarstva) obustavilo od primjene Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine na sljedeći način:

"a) U članku 5. (izmijenjeni članak 61. Statuta), stavku 3. riječi: 'te u skladu s raspravljenim i donesenim zaključcima donosi odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru novim pravima iz kataloga prava predviđenim zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.'

b) Članak 5. (izmijenjeni članak 61. Statuta), stavak 4.

c) U članku 6. (dodani članak 61.a Statuta), stavku 1. riječ: 'postupno'.

d) Članak 6. (dodani članak 61.a Statuta), stavak 2.

e) U članku 7. (dodani članak 111. Statuta) stavku 2. riječi: 'stavaka 3. i 4. i članka 61.a stavka 2.'"

te Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara na sljedeći način:

- a) U članku 5. stavku 1. riječ: 'pisani'.
- b) U članku 5. stavku 1. točki 2. riječ: 'pojedini', riječi: 'koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu' i riječ: 'tog'.
- c) U članku 5. stavku 1. točki 3. riječi: 'koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog zapisnika'.
- d) U članku 5. stavku 1. točki 4. riječi: 'a koji vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, odnosno zatraženi dio tog akta'.
- e) Članak 5. stavak 2.
- f) U članku 6. stavku 1. riječi: 'i koji ima pravni interes' i riječ: 'pisani'.
- g) U članku 6. stavku 2. riječi: 'dok će se ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom slova osigurati kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara'.
- h) Članak 7."

8.1. U obrazloženju odluke Ministarstva u odnosu na Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine, između ostaloga, navedeno je sljedeće:

"Objedinjeni nadzor nad oba sporna opća akta obavljen je iz razloga što se i jednim i drugim aktom uređuju ista pitanja te bi bilo pravno nesvrishodno odvajati ih i promatrati kao zasebne akte.

Što se tiče forme spornih akata ističe se da iz odredaba mjerodavnih propisa proizlazi da se prava službene uporabe jezika i pisma nacionalne manjine uređuju statutom jedinice lokalne samouprave.

Međutim, iako nomotehnički neuobičajeno, Ministarstvo uprave respektira volju predstavničkog tijela Grada Vukovara da zasebnom statutarnom odlukom (koja se smatra dijelom Statuta, kao što je navedeno u članku 5. stavku 2. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara), uredi predmetna, vrlo značajna, pitanja te Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara smatra statutarnim aktom.

(...)

Odredbama članaka 5. i 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara nisu uređena prava nacionalne manjine na uporabu jezika i pisma na način propisan odredbama Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina i Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, niti su tim odredbama u Statutu Grada Vukovara izrijekom propisana i uređena prava pripadnika nacionalnih manjina na službenu uporabu svog jezika i pisma u smislu određenja Ustavnog suda Republike Hrvatske.

Dapače, tim se odredbama odgađa uređenje ostvarivanja ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine u Gradu Vukovaru te istodobno navodi preispitivanje potrebe za ostvarivanje istih.

Međutim, dio stavka 3. članka 5. kojim je propisano da Gradsko vijeće Grada Vukovara razmatra u listopadu svake godine stupanj razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara iz stavka 2. tog članka, može se promatrati kao propisivanje obveze Gradskog vijeća da u točno određeno vrijeme, jednom godišnje, razmotri predmetna pitanja, pri čemu nema zapreke da se isto razmatra i češće, odnosno u bilo koje vrijeme ako navedena pitanja budu uvrštena u dnevni red Gradskog vijeća sukladno Statutu Grada i Poslovniku Gradskog vijeća.

Što se tiče članka 7. Statutarne odluke, odredba stavka 1. potpuno je nomotehnički neispravna, uvjetna i po svom sadržaju ne spada u statutarne odredbe,

čak ni kao prijelazna odredba. Međutim, s obzirom na to da je ta odredba u potpunosti konzumirana te je na istoj sjednici Gradskog vijeća donesena i Statutarna odluka o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, obustava te odredbe bila bi bespredmetna.

Odredbom stavka 2. članka 7. odgađa se obveza Gradskog vijeća utvrđena odredbama obustavljenim ovom Odlukom, tako da se posljedično obustavlja i dio predmetne odredbe.

Ovakvo uređenje u potpunosti je suprotno duhu i smislu odredaba, prije svega, Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, kao i odredaba Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

(...)

Odgoda uređivanja prava iz članka 5. stavka 3. i stavka 4. te Statutarne odluke protivna je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 6., članku 8. stavak 1. i članku 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Postupno propisivanje prava navedeno u članku 6. stavku 1. predmetne Statutarne odluke protivno je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te člancima 6. i 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina.

Dopunjavanje Statutarne odluke novim kolektivnim pravima srpske nacionalne manjine na način predviđen člankom 6. stavkom 2. predmetne Statutarne odluke protivno je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 6., članku 8. stavak 1. i članku 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Dio odredbe iz članka 7. stavka 2. predmetne Statutarne odluke odnosi se na odredbe iste Statutarne odluke obustavljene ovom Odlukom, a protivan je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 6., članku 8. stavak 1. i članku 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj."

8.2. U obrazloženju odluke Ministarstva u odnosu na Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, između ostaloga, stoji:

"Odredbom članka 5. uređuju se 'posebna' prava gradskih vijećnika i zamjenika gradonačelnika iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, međutim, potrebno je napomenuti da se ne radi ni o kakvim posebnim pravima, već pravima uređenim člankom 8. stavkom 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj. Osim toga, prava koja te osobe imaju po Zakonu ovom se odredbom neosnovano sužavaju i njihovo ostvarivanje dodatno uvjetuje.

(...)

Vezano uz određenja Ustavnog suda Republike Hrvatske iz odluka navedenih u odnosu na Statutarnu odluku o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara, ističe se da ni odredbama Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara nisu uređene pretpostavke za ostvarenje prava i provedbu obveza srpske nacionalne manjine, niti je ispoštovan prikladan vremenski okvir vezano uz stupanje na snagu odredaba kojima bi se pravo odnosno obveza uređivali.

(...)

Osiguravanje prava vijećnika Gradskog vijeća Grada Vukovara (i zamjenika gradonačelnika) iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine na način utvrđen člankom 5. stavkom 1. - pisani zahtjev, pojedini materijali, akti te dijelovi zapisnika koje vijećnik naznači u svom pisanom zahtjevu, osim što ne predstavlja nikakva

'posebna' prava kako je u Statutarnoj odluci navedeno, predstavlja ograničavanje navedenih prava i protivno je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 8. stavku 2. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Utvrđivanje prava vijećnika na način uređen člankom 5. stavkom 2. Statutarne odluke, vezivanjem uz proračunska sredstva osigurana proračunom Grada Vukovara protivno je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 22. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Traženje postojanja pravnog interesa i podnošenja pisanog zahtjeva građana za ostvarivanje prava utvrđenih člankom 6. stavkom 1. Statutarne odluke ograničavajuće je i protivno članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 8. stavku 2., članku 9. i članku 11. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Odgoda ispisivanja teksta pečata i žigova istom veličinom slova iz članka 6. stavka 2. Statutarne odluke protivna je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 8. stavku 1. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

Odgoda uređivanja 'kolektivnih' prava srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara iz članka 7. na neodređeno vrijeme protivna je članku 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te članku 6., članku 8. stavak 1. i članku 10. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj."

8.3. Zaključno, u obrazloženju odluke Ministarstva navedeno je:

"Predmetnim statutarnim odlukama - Statutarnom odlukom o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara i Statutarnom odlukom o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, pravo srpske nacionalne manjine na uporabu jezika i pisma nije izrijekom propisano niti uređeno na adekvatan način, odnosno prava srpske nacionalne manjine na službenu uporabu jezika i pisma na području Grada Vukovara u bitnoj su mjeri ograničena i 'uređena' uz niz odgodnih uvjeta, čime je ugrožena sama bit tih prava.

Postupno ostvarivanje ravnopravne službene uporabe jezika i pisma te periodično razmatranje (listopad svake godine) dostignutog stupnja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara zapravo predstavlja odgodu uređivanja prava utvrđenih zakonom i dodatne uvjete za njihovo ostvarivanje, kao i određenja da će Gradsko vijeće svake godine, a najkasnije svake druge godine, donositi dopunu Statutarne odluke kojom se pripadnicima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara priznaju prethodno dogovorena nova prava.

Iz načina na koji je predmetno pitanje 'uređeno' nije jasno vidljivo o kojim se tu pravima radi, te konkretna prava zapravo nisu ni priznata, već su prava pripadnika srpske nacionalne manjine na ravnopravnu službenu uporabu jezika i pisma te manjine u Gradu Vukovaru spornim aktima utvrđena na sasvim apstraktan način.

Osim toga, navedenim odredbama nisu uređene pretpostavke za ostvarenje prava i provedbu obveza, a nije ispoštivan ni prikladan vremenski okvir vezano uz stupanje na snagu odredaba kojima bi se pravo odnosno obveza uređivali.

(...)

Ograničavanje ostvarivanja prava vijećnika srpske nacionalne manjine na ravnopravnu uporabu njezina jezika i pisma vezivanjem uz proračunska sredstva Grada Vukovara protivno je zakonu i njegovoj intenciji. Naime, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave ne mogu limitirati pravo pripadnika nacionalne manjine u odnosu na svoje proračune i na taj način, mogućim planiranjem minimalnih sredstava za tu namjenu, onemogućiti ostvarivanje tih prava. Osim toga, sukladno odredbi članka 22. Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici

Hrvatskoj, sredstva za provedbu tog Zakona i na temelju njega donesenih propisa osiguravaju se u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

(...)

Ujedno, sve sporne odredbe predmetnih statutarnih odluka protivne su odredbama članka 12. stavka 2. i članka 15. stavka 1. i 4. Ustava Republike Hrvatske, kao i odredbama članka 10. stavka 1. i 2. i članka 11. stavka 3. Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina te odredbama članka 10. stavka 2. Europske povelje o regionalnim i manjinskim jezicima."

9. U zahtjevu je nadalje navedeno da je odluka Ministarstva dostavljena Vladi Republike Hrvatske na daljnje postupanje sukladno proceduri propisanoj člankom 32. UZoPNM-a, te da, s obzirom na to da Vlada nije u zakonskom roku podnijela zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine i Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, isto je na temelju članka 35. alineje 2. Ustavnog zakona učinio podnositelj zahtjeva.

Podnositelj zahtjeva predlaže da Ustavni sud ukine sporne odredbe, smatrajući da su one u suprotnosti s člancima 3., 5., 12. i 15. Ustava, člancima 7., 8. i 12. UZoPNM-a, glavi II. i članku 21. sadržanom u glavi III. ZUJPNM-a, u istom obujmu i u odnosu na isti sadržaj kako je to učinjeno odlukom Ministarstva (vidi točku 8. ove odluke).

IV. OČITOVANJE PREDSJEDNIKA GRADSKOG VIJEĆA GRADA VUKOVARA

10. U očitovanju predsjednika Gradskog vijeća Grada Vukovara, između ostaloga, navedeno je sljedeće:

"Temeljem navedenih odluka pripadnici srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara ostvaruju svoja prava utvrđena Ustavom i Zakonom u opsegu koji uvažava potrebe većinskog hrvatskog naroda koje izviru iz još uvijek vrlo živih posljedica velikosrpske agresije na grad Vukovar i na njegove građane nesrpske nacionalnosti.

(...)

U Vukovaru su 1991. g., tijekom velikosrpske agresije, većinskom hrvatskom stanovništvu uskraćena temeljna ljudska prava kao što su pravo na život, pravo na slobodu, pravo na dostojanstvo i pravo na nepovredivost doma.

Počinitelji tih zločina u Vukovaru još uvijek nisu osuđeni.

Ne samo da nisu osuđeni, već nisu niti pokrenuti kazneni progoni za počinitelje zločina na Trpinjskoj cesti br. 33, za počinitelje zločina na Veleprometu, za počinitelje zločina na Ovčari, za odgovorne za nestanak dva autobusa civila iz Dalja te za mnoge druge zločine počinjene na području grada za vrijeme velikosrpske agresije.

Prema Ustavu, Republika Hrvatska dužna je štititi interese i prava svih svojih državljana, no nasuprot tome, Republika Hrvatska u ovom slučaju potpuno ignorira temeljna i egzistencijalna prava većinskog hrvatskog naroda koja predstavljaju vrednote ustavnog poretka, dovodeći tim u pitanje ostanak većinskog hrvatskog stanovništva na ovom geografskom prostoru. Istovremeno, uporno pokušava uvesti ravnopravnu službenu uporabu jezika i pisma srpske nacionalne manjine u punom opsegu, pri tome se potpuno oglašujući na članak 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina.

Napominjemo da se, od stupanja na snagu spornih odluka, niti jedan pripadnik srpske nacionalne manjine nije koristio svojim individualnim pravima koja su u njima navedena niti je Gradskom vijeću predložena izmjena spornih odluka u smislu proširivanja prava pripadnika srpske nacionalne manjine."

V. MJERODAVNO PRAVO

1) Ustav Republike Hrvatske

11. U preambuli Ustava između ostaloga stoji:

" I. IZVORIŠNE OSNOVE

(...)

... Republika Hrvatska ustanovljuje se kao nacionalna država hrvatskoga naroda i država pripadnika nacionalnih manjina: Srba, Čeha, Slovaka, Talijana, Mađara, Židova, Nijemaca, Austrijanaca, Ukrajinaca, Rusina, Bošnjaka, Slovenaca, Crnogoraca, Makedonaca, Rusa, Bugara, Poljaka, Roma, Rumunja, Turaka, Vlaša, Albanaca i drugih, koji su njezini državljani, kojima se jamči ravnopravnost s građanima hrvatske narodnosti i ostvarivanje nacionalnih prava u skladu s demokratskim normama OUN-a i zemalja slobodnoga svijeta."

11.1. Za ocjenu suglasnosti s Ustavom osporenih odredaba Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara i Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara mjerodavne su odredbe članka 1., 3., 5., 12. stavka 2. i 15. stavka 4. Ustava, koje glase:

"Članak 1.

Republika Hrvatska jedinstvena je i nedjeljiva demokratska ... država.

U Republici Hrvatskoj vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu kao zajednici slobodnih i ravnopravnih državljana.

Narod ostvaruje vlast izborom svojih predstavnika ..."

"Članak 3.

... nacionalna ravnopravnost ..., poštivanje prava čovjeka, ... vladavina prava ... najviše su vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske i temelj za tumačenje Ustava."

"Članak 5.

U Republici Hrvatskoj zakoni moraju biti u suglasnosti s Ustavom, a ostali propisi i s Ustavom i sa zakonom.

Svatko je dužan držati se Ustava i prava i poštivati pravni poredak Republike Hrvatske."

"Članak 12.

(...)

U pojedinim lokalnim jedinicama uz hrvatski jezik i latinično pismo u službeni se uporabu može uvesti i drugi jezik te ćirilčno ili koje drugo pismo pod uvjetima propisanim zakonom."

"Članak 15.

(...)

Pripadnicima svih nacionalnih manjina jamči se ... slobodno služenje svojim jezikom i pismom ..."

2) Okvirna konvencija za zaštitu nacionalnih manjina

12. Mjerodavne odredbe Okvirne konvencije za zaštitu nacionalnih manjina glase:

"Članak 2.

Odredbe ove Okvirne konvencije primjenjuju se u dobroj vjeri, u duhu razumijevanja i snošljivosti, te u skladu s načelima dobrosusjedstva, prijateljskih odnosa i suradnje među državama."

"Članak 6.

1. Stranke će poticati duh snošljivosti i međukulturnog dijaloga i poduzeti učinkovite mjere na promicanju uzajamnog poštovanja razumijevanja i suradnje među svim ljudima koji žive na njihovu području, bez obzira na etničku, kulturnu, jezičnu ili vjersku pripadnost tih ljudi, posebice na području obrazovanja, kulture i medija.

2. Stranke se obvezuju poduzeti odgovarajuće mjere zaštite osoba koje bi mogle biti izložene prijetnjama ili diskriminaciji, neprijateljstvu ili nasilju radi njihove etničke, kulturne, jezične ili vjerske pripadnosti."

"Članak 10.

1. Stranke se obvezuju priznati pravo da svaki pripadnik nacionalne manjine ima pravo slobodno i bez miješanja koristiti svoj manjinski jezik, privatno i javno, u govoru i u pismu.

2. Na područjima nastanjenima osobama koje tradicionalno ili u znatnijem broju pripadaju nacionalnim manjinama, ukoliko te osobe to zatraže te ondje gdje takav zahtjev odgovara stvarnoj potrebi, stranke će uzastojati, koliko je to moguće, osigurati uvjete koji će omogućiti korištenje manjinskog jezika u ophođenju tih osoba s tijelima vlasti.

(...)"

3) Europska povelja o regionalnim i manjinskim jezicima

13. Mjerodavan članak 10. Europske povelje o regionalnim i manjinskim jezicima glasi:

"Članak 10.

Upravna tijela i javne službe

1. U okviru upravnih područja države na kojima broj stalno nastanjenih osoba koje se koriste regionalnim ili manjinskim jezicima opravdava mjere koje se navode u tekstu koji slijedi te obzirom na stanje svakog jezika ugovorne stranke se obvezuju u mjeri koja odgovara mogućnostima na:

- a) i. osiguravanje da upravna tijela rabe regionalne ili manjinske jezike; ili
- ii. osiguravanje da svaki od tih javnih službenika koji dolazi u kontakt sa javnošću rabi regionalni ili manjinski jezik u svojim kontaktima sa osobama koje se njima služe; ili
- iii. osiguravanje da korisnici regionalnih ili manjinskih jezika mogu podnositi usmene ili pisane molbe (zahtjeve) te dobiti odgovor u tim jezicima; ili
- iv. osiguravanje da korisnici regionalnih ili manjinskih jezika mogu podnositi usmene ili pisane zahtjeve na tim jezicima; ili
- v. osiguravanje da korisnici regionalnih ili manjinskih jezika mogu valjano podnositi isprave na tim jezicima;

b) učine dostupnim javnosti one upravne tekstove i obrasce koji su u široj uporabi na regionalnim ili manjinskim jezicima ili u dvojezičnoj verziji;

2. Ugovorne stranke se obvezuju da dopuste i/ili potaknu obzirom na lokalna i regionalna tijela vlasti na čijem je području broj stalnih stanovnika koji rabe regionalni ili manjinski jezik takav da opravdava mjere koje se preciziraju u dolje navedenom tekstu:

a) uporabu regionalnog ili manjinskog jezika na području mjesne nadležnosti regionalnog ili lokalnog tijela;

b) mogućnost za korisnike regionalnih ili manjinskih jezika da podnose usmene ili pisane zahtjeve u tim jezicima;

c) objavljivanje službenih isprava regionalnih tijela i na relevantnom regionalnom i manjinskom jeziku;

d) objavljivanje službenih isprava lokalnih tijela i na relevantnom regionalnom ili manjinskom jeziku;

e) uporabu na raspravama u skupštinama (vijećima) od strane regionalnih tijela regionalnih ili manjinskih jezika, bez da se isključi uporaba službenog jezika države;

f) uporabu regionalnog ili manjinskog jezika u raspravama skupština lokalnih tijela bez da se isključi uporaba službenog jezika države;

g) uporaba ili uvođenje ukoliko se to ukaže neophodnim zajedno sa nazivom na službenom jeziku tradicionalnih i ispravnih oblika imena mjesta na regionalnim ili manjinskim jezicima.

3. Ugovorne stranke se obvezuju da u pogledu javnih službi koje su ustanovljene od strane upravne vlasti ili u pogledu osoba koje djeluju u njihovo ime na području na kome se rabe regionalni ili manjinski jezici, te u skladu sa stanjem svakog jezika i u okviru mogućnosti:

a) omoguće da se regionalni ili manjinski jezici rabe u pružanju usluga javnih službi; ili

b) da dopuste korisnicima regionalnih ili manjinskih jezika da podnose zahtjeve i primaju odgovore na njih u tim jezicima; ili

c) dopuste korisnicima regionalnih ili manjinskih jezika da podnose zahtjeve na tim jezicima.

4. Da bi se ostvarile one odredbe stavka 1., 2. i 3. koje su one prihvatile ugovorne stranke obvezuju se da poduzmu jednu ili više od sljedećih mjera:

a) prevođenje ili korištenje tumača prema potrebi;

b) primanje u službu te kada se ukaže potreba dopunsko obrazovanje javnih službenika te drugih osoba u javnoj službi;

c) davanje suglasnosti prema mogućnosti za zahtjeve javnih službenika koji poznaju regionalne ili manjinske jezike da budu postavljeni na području na kojem se ti jezici rabe.

5. Ugovorne stranke obvezuju se da dopuste uporabu ili usvajanje prezimena na regionalnim ili manjinskim jezicima na zahtjev zainteresiranih osoba."

4) UZoPNM

14. U konkretnom slučaju mjerodavne su sljedeće odredbe UZoPNM-a:

"Članak 7.

Republika Hrvatska osigurava ostvarivanje posebnih prava i sloboda pripadnika nacionalnih manjina koja oni uživaju pojedinačno ili zajedno s drugim osobama koje pripadaju istoj nacionalnoj manjini, a kada je to određeno ovim Ustavnim zakonom ili posebnim zakonom, zajedno s pripadnicima drugih nacionalnih manjina, naročito:

1. služenje svojim jezikom i pismom, privatno i u javnoj uporabi, te u službenoj uporabi;

(...)

8. zastupljenost u predstavničkim tijelima na državnoj i lokalnoj razini, te u upravnim i pravosudnim tijelima;

9. sudjelovanje pripadnika nacionalnih manjina u javnom životu i upravljanju lokalnim poslovima putem vijeća i predstavnika nacionalnih manjina;

(...)

Članak 8.

Odredbe ovoga Ustavnog zakona i odredbe posebnih zakona kojima se uređuju prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju se tumačiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima."

"Članak 12.

(1) Ravnopravna službena uporaba jezika i pisma kojim se služe pripadnici nacionalne manjine ostvaruje se na području jedinice lokalne samouprave kada pripadnici pojedine nacionalne manjine čine najmanje trećinu stanovnika takve jedinice.

(2) Ravnopravna službena uporaba jezika i pisma kojim se služe pripadnici nacionalne manjine ostvaruje se i kada je to predviđeno međunarodnim ugovorima koji, sukladno Ustavu Republike Hrvatske, čine dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske i kada je to propisano statutom jedinice lokalne samouprave ili statutom jedinice područne (regionalne) samouprave u skladu s odredbama posebnog zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj.

(3) Ostali uvjeti i način službene uporabe jezika i pisma kojim se služe pripadnici nacionalne manjine u predstavničkim i izvršnim tijelima i u postupku pred upravnim tijelima jedinica lokalne samouprave i jedinica područne (regionalne) samouprave, u postupku pred tijelima državne uprave prvog stupnja, u postupku pred sudbenim tijelima prvog stupnja, u postupcima koje vode Državno odvjetništvo i javni bilježnici, te pravne osobe koje imaju javne ovlasti, uređuju se posebnim zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina."

5) ZUJIPNM

15. U konkretnom slučaju mjerodavni su članci 5., 6., 8., 9., 10., 11., 21. i 22. ZUJIPNM-a koji glase:

"Članak 5.

Na području općine, grada ili županije ravnopravna službena uporaba jezika i pisma nacionalne manjine ostvaruje se:

1. u radu predstavničkih i izvršnih tijela općine, grada ili županije,

2. u postupku pred upravnim tijelima općine, grada ili županije,

3. u postupku pred tijelima državne uprave prvog stupnja, pred ustrojstvenim jedinicama središnjih tijela državne uprave koja postupaju u prvom stupnju, pred sudbenim tijelima prvog stupnja, državnim odvjetništvima i državnim pravobraniteljstvima prvog stupnja, javnim bilježnicima i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti, a koji su ovlašteni postupati na području općine ili grada koji su u ravnopravnu službenu uporabu uveli manjinski jezik i pismo.

(...)

Članak 6.

(1) Ravnopravna službena uporaba jezika i pisma nacionalne manjine u pravilu se uvodi za cijelo područje pojedine općine ili grada.

(2) Izuzetno od stavka 1. ovog članka, ravnopravna službena uporaba jezika i pisma nacionalne manjine može se uvesti samo na dijelu područja pojedine općine ili grada kada se može statutom predvidjeti i u užem opsegu od prava utvrđenih ovim Zakonom, ali se ne može isključiti pravo na služenje svojim jezikom u postupcima pred tijelima iz članka 5. točke 3. ovoga Zakona, te pravo na dobivanje javnih isprava i na jeziku i pismu nacionalne manjine."

"Članak 8.

(1) U općinama, gradovima i županijama u kojima je u ravnopravnoj službenoj uporabi jezik i pismo nacionalne manjine, rad općinskih i gradskih vijeća, te općinskih i gradskih poglavarstava kao i rad županijskih skupština i poglavarstava odvija se na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu i jeziku i pismu nacionalne manjine koji su u ravnopravnoj službenoj uporabi.

(2) U općinama, gradovima i županijama iz stavka 1. ovoga članka osigurava se, dvojezično ili višejezično:

1. ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom slova,
2. ispisivanje natpisnih ploča predstavničkih, izvršnih i upravnih tijela općina, gradova i županija, kao i pravnih osoba koje imaju javne ovlasti istom veličinom slova,
3. ispisivanje zaglavlja akata istom veličinom slova.

(3) Vijećnik, član poglavarstva ili građanin u općinama, gradovima i županijama iz stavka 1. ovoga članka ima pravo da mu se osigura dvojezično ili višejezično:

1. dostava materijala za sjednicu općinskog ili gradskog vijeća i poglavarstva, kao i županijske skupštine i županijska poglavarstva,
2. izrada zapisnika i objava zaključaka,
3. objavljivanje službenih obavijesti i poziva predstavničkih, izvršnih i upravnih tijela općina, gradova i županija, kao i materijale za sjednice predstavničkih i izvršnih tijela.

Članak 9.

Općine, gradovi i županije u kojima je u ravnopravnoj službenoj uporabi jezik i pismo nacionalne manjine, osigurat će pravo građanima da im se dvojezično ili višejezično:

- 1) izdaju javne isprave,
- 2) tiskaju obrasci koji se koriste u službene svrhe.

Članak 10.

(1) U općinama i gradovima u kojima je u ravnopravnoj službenoj uporabi jezik i pismo nacionalne manjine, dvojezično ili višejezično, istom veličinom slova, ispisuju se:

1. pisani prometni znakovi i druge pisane oznake u prometu,
2. nazivi ulica i trgova,
3. nazivi mjesta i geografskih lokaliteta.

(2) Statutom općine ili grada u kojima je u ravnopravnoj službenoj uporabi jezik i pismo nacionalne manjine, propisat će se da li se prava iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju na cijelom području ili samo u pojedinim mjestima, te da li se i kod kojih mjesta koriste tradicionalni nazivi mjesta ili lokaliteta.

(3) Statutom općine ili grada može se propisati da na području, na kojem je u službenoj uporabi jezik i pismo nacionalne manjine, pravne i fizičke osobe koje obavljaju javnu djelatnost mogu ispisivati nazive dvojezično ili višejezično.

Članak 11.

Pripadnici nacionalnih manjina, čiji je jezik i pismo u ravnopravnoj službenoj uporabi, imaju u postupku prvog i drugog stupnja pred upravnim tijelima općina, gradova i županija ista prava kao i u postupku pred tijelima državne uprave prvog stupnja."

"Članak 21.

(1) Tijela državne uprave prvog stupnja, ustrojstvene jedinice središnjih tijela državne uprave koja postupaju u prvom stupnju, sudbena tijela prvog stupnja, državna odvjetništva i državna pravobraniteljstva prvog stupnja, javni bilježnici, pravne osobe koje imaju javne ovlasti, te općine, gradovi i županije na čijem je području u ravnopravnoj službenoj uporabi manjinski jezik i pismo, osigurati će potreban broj službenika koji mogu voditi postupke i poduzimati potrebne radnje i na jeziku i pismu nacionalne manjine koji je u ravnopravnoj službenoj uporabi.

(2) U izvješćima u radu i rješavanju predmeta, tijela iz stavka 1. ovoga članka dužna su posebno iskazati broj predmeta koji se vodio na jeziku i pismu nacionalne manjine koji su u ravnopravnoj službenoj uporabi.

Članak 22.

Sredstva za provedbu ovoga Zakona i na temelju njega donijetih propisa osiguravaju se u Državnom proračunu Republike Hrvatske od 1. siječnja 2001."

VI. OCJENA USTAVNOG SUDA

16. Članak 61. Statuta Grada Vukovara bio je već predmet ocjene Ustavnog suda u povodu zahtjeva za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 22. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-13-31 od 4. studenoga 2013. ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 7/13.), koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara (u daljnjem tekstu: Statutarna odluka iz 2013. godine).

16.1. Prema popisu stanovništva koji je bio mjerodavan u vrijeme donošenja Statutarne odluke iz 2013. godine, srpska nacionalna manjina je u ukupnom stanovništvu grada Vukovara sudjelovala s 34,87%, za razliku od popisa stanovništva iz 2001. prema kojemu je taj postotak iznosio 32,88%. Stoga je Vlada Republike Hrvatske podnijela zahtjev Ustavnom sudu za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 22. Statutarne odluke iz 2013. smatrajući ga protivnim članku 12. Ustava, članku 12. UZoPNM-a i člancima od 8. do 11. ZUJiPNM-a.

16.2. Odlukom broj: U-II-6110/2013 od 12. kolovoza 2014. ("Narodne novine" broj 104/14.) Ustavni sud ukinuo je osporeni članak 22. Statutarne odluke iz 2013. godine koji je glasilo:

"Članak 22.

Članak 61. stavak 3. Statuta Grada Vukovara mijenja se i glasi:

"Temeljem odredbe članka 2. stavka 2. i stavka 4. ovog Statuta područje Grada Vukovara se u cijelosti izuzima od primjene odredaba Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj te od članka 12. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, do ispunjenja uvjeta iz članka 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina."

16.3. Mjerodavni dio obrazloženja odluke Ustavnog suda broj: U-II-6110/2013 glasi:

"8. Ustavni sud ne smatra potrebnim posebno razmatrati je li Gradsko vijeće Grada Vukovara uvelo srpski jezik i ćirilčno pismo u službenu uporabu u Gradu Vukovaru još Statutom iz 2009., kada nije postojala zakonska obveza iz članka 12. stavka 1. UZoPNM-a da to učini s obzirom da u to vrijeme udjel srpske nacionalne manjine u ukupnom stanovništvu Grada Vukovara nije prelazio jednu trećinu.

Ne smatra potrebnim posebno obrazlagati ni razloge zbog kojih je članak 22. Statutarne odluke iz 2013. nesuglasan s Ustavom. Ocjenjuje ih očitim. U tom je smislu dostatno utvrditi da prihvaća stajališta Vlade Republike Hrvatske navedena u točki 4. obrazloženja ove odluke."

17. Odlučujući o zahtjevu Hrvatskog sabora za utvrđenje je li u skladu s Ustavom referendumsko pitanje predloženo u zahtjevu za raspisivanje referenduma Građanske inicijative "Stožer za obranu hrvatskog Vukovara", Ustavni sud je u svojoj odluci broj: U-VIIR-4640/2014 od 12. kolovoza 2014. ("Narodne novine" broj 104/14. i 130/14.) iznio sljedeća načelna stajališta primjenjiva i na konkretan slučaj:

"10.1. Ustavni sud dalje podsjeća da Ustav, kao temeljni pravni akt hrvatske države, nije vrijednosno neutralan. Članak 1. stavak 1. Ustava definira Republiku Hrvatsku kao demokratsku državu. Članak 3. Ustava propisuje da su, među ostalima, nacionalna ravnopravnost, poštovanje prava čovjeka i vladavina prava najviše vrednote ustavnog poretka, koje služe za tumačenje Ustava. Sve ustavne vrednote moraju se ostvarivati bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi (članak 14. stavak 1. Ustava).

Prema tome, demokracija utemeljena na vladavini prava i zaštiti ljudskih prava jedini je politički model koji Ustav uzima u obzir i jedini na koji pristaje. Štoviše, ljudska prava i vladavina prava u kontekstu hrvatskog Ustava postavljena su tako da su u prvom redu namijenjena za izražavanje moralne predanosti objektivnim principima liberalne demokracije.

10.2. Pluralizam, tolerancija i slobodoumlje ključna su obilježja demokratskog društva. Izražavanje etničkog identiteta ili isticanje manjinske svijesti također su važni za pravilno funkcioniranje demokracije. Pluralizam se gradi na izvornom priznavanju i poštovanju različitosti i dinamičnosti kulturnih tradicija, etničkih i kulturnih identiteta, religijskih uvjerenja, umjetničkih, književnih i društveno-ekonomskih ideja i koncepata (v. presudu Europskog suda za ljudska prava *Gorzelik i drugi protiv Poljske*, veliko vijeće, 17. veljače 2004., zahtjev br. 44158/98, § 92.).

U odnosima većine i manjine, pluralizam pretpostavlja dijalog i duh kompromisa, pa i različite ustupke na strani pojedinaca, skupina pojedinaca ili većinskog naroda u cjelini koji su opravdani radi održavanja i unapređenja ideala i vrijednosti demokratskog društva. Riječ je o stalnoj potrazi za ravnotežom koja će osigurati pravedan i pravilan tretman manjina i izbjeći bilo kakvu zlouporabu dominantnog položaja.

Na taj se način trebaju razumjeti obveze koje prema manjinama proizlaze iz 'državne suverenosti hrvatskog naroda' o kojoj govori preambula Ustava.

(...)

13. Prvo treba podsjetiti da članak 15. stavak 4. Ustava pripadnicima nacionalnih manjina izrijeком jamči slobodno služenje svojim jezikom i pismom. Tim se člankom jamči individualno 'pravo na slobodu' služenja svojim jezikom i pismom koje - za razliku od prava iz točke 11. obrazloženja ove odluke - nema ni privremeni ni tranzicijski karakter. Ono čini bit identiteta svakog naroda i univerzalne je naravi. Pripada u najsvjetlije civilizacijske tekovine čovječanstva.

Stoga individualno pravo pripadnika nacionalnih manjina na slobodu služenja svojim jezikom i pismom, za koja hrvatski Ustav smatra da čine samu bit identiteta

nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, od hrvatskog naroda kao većinskog zahtijeva toleranciju i razumijevanje, traži stalno podsjećanje na vrijednosti Ustava i na granice dopuštenog ponašanja prema manjinama, koje postavlja Ustav.

13.1. S druge strane, članak 12. stavak 2. Ustava treba razumjeti kao javnopravni izraz osobite važnosti koju Ustav pridaje jeziku i pismu nacionalnih manjina, tim univerzalnim i trajnim vrijednostima koje određuju identitet hrvatske ustavne države. Ustav je u članku 12. stavku 1., naime, prihvatio mogućnost da se u pojedinim lokalnim jedinicama uz hrvatski jezik i latinično pismo u službenu uporabu uvede i drugi jezik te ćirilčno ili koje drugo pismo pod uvjetima propisanim zakonom.

Time je hrvatski Ustav otvorio mogućnost da se zakonom propiše javnopravna pozitivna obveza države da uz hrvatski jezik i latinično pismo osigura, u obliku kolektivnog prava nacionalnih manjina, službenu uporabu njihova jezika i pisma u lokalnim jedinicama, pri čemu je istodobno ovlastio zakonodavca da propiše pretpostavke za nastanak takve obveze i sadržaje preko kojih će se to kolektivno pravo izvanjski manifestirati. Pojedini od tih sadržaja mogu dovesti i do ustanovljivanja individualnih prava pripadnika nacionalnih manjina na služenje svojim jezikom i pismom u službenoj komunikaciji. Ta su prava javnopravnog karaktera i uređuju se normama javnog prava (primjerice, pravo na služenje svojim jezikom u postupcima pred tijelima državne vlasti ili pravo na dobivanje javnih isprava i na svome jeziku i pismu).

Na tim je osnovama oblikovan članak 12. stavak 1. UZOPNM-a.

(...)

30. Nakon proučavanja svih mjerodavnih zakonskih propisa i relevantnih dokumenata, Ustavni sud je zaključio da je postojeći zakonski okvir dovoljno fleksibilan u propisivanju načina na koji se trebaju primijeniti pravila o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina da bi se zadovoljile specifične prilike u svakoj pojedinoj lokalnoj jedinici.

(...)

30.1. Sukladno tome, postoje samo dva individualna prava pripadnika nacionalnih manjina koja ulaze u okvir članka 12. stavka 2. Ustava, a koja prema ZUJIPNM-u moraju biti primijenjena na cijelom području općine odnosno grada i kojih se opseg ne smije smanjivati. To su:

1) pravo pripadnika nacionalnih manjina na služenje svojim jezikom u postupcima pred tijelima državne uprave prvog stupnja, pred ustrojstvenim jedinicama središnjih tijela državne uprave koja postupaju u prvom stupnju, pred sudbenim tijelima prvog stupnja, državnim odvjetništvima i državnim pravobraniteljstvima prvog stupnja, javnim bilježnicima i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti, a koji su ovlašteni postupati na području općine ili grada koji su u ravnopravnu službenu uporabu uveli manjinski jezik i pismo (članak 5. točka 3. ZUJIPNM-a), i

2) pravo pripadnika nacionalnih manjina na dobivanje javnih isprava i na jeziku i pismu nacionalne manjine (članak 9. točka 1. i članak 18. stavak 1. točka 1. ZUJIPNM-a).

30.2. Sva ostala individualna prava pripadnika nacionalnih manjina na službenu uporabu svoga jezika i pisma, kao i sve javnopravne obveze tijela državne i javne vlasti koje su u vezi s tom uporabom navedene u ZUJIPNM-u, mogu se statutom općine odnosno grada uvesti i samo na dijelu ili dijelovima područja općine odnosno grada, a sama prava odnosno javnopravne obveze mogu biti 'predviđeni' i u užem opsegu od prava odnosno javnopravnih obveza utvrđenih ZUJIPNM-om, pa i 'isključeni' (to jest 'nepredviđeni').

Međutim, budu li sva ili neka od tih prava odnosno sve ili neke od javnopravnih obveza izrijekom predviđeni statutom, onda statutom moraju biti uređene i pretpostavke za ostvarenje tih priznatih prava odnosno za provedbu propisanih obveza, kao i način njihova ostvarenja odnosno primjene. Pod 'načinom njihova ostvarenja odnosno primjene' razumije se i mogućnost propisivanja prikladnog

vremenskog okvira unutar kojega će pojedina odredba statuta - s obzirom na pravo odnosno obvezu koju uređuje - stupiti na snagu.

Konačno, s obzirom da je u članku 6. stavku 2. ZUJIPNM-a riječ o iznimci, pretpostavlja se po naravi stvari da za primjenu te zakonske odredbe moraju postojati dostatni i relevantni razlozi."

17.1. U odluci Ustavnog suda broj: U-VIIR-4640/2014 Ustavni sud iskoristio je ovlasti iz članka 31. stavaka 4. i 5. Ustavnog zakona. Mjerodavni dio obrazloženja glasi:

"32. S obzirom na odluku Ustavnog suda broj: U-II-6110/2013 od 12. kolovoza 2014., a uvažavajući povezanost stanja u Gradu Vukovaru sa zahtjevom za raspisivanje referenduma o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina, Ustavni sud, u granicama svoje nadležnosti, na temelju članka 31. stavaka 4. i 5. Ustavnog zakona:

- obvezuje Gradsko vijeće Grada Vukovara da u roku od jedne godine od dana objave ove odluke u 'Narodnim novinama', vodeći se člankom 6. Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina, a u duhu članka 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, u Statutu Grada Vukovara izrijekom propiše i uredi, za cijelo područje odnosno za pojedini dio ili pojedine dijelove područja Grada Vukovara, individualna prava pripadnika nacionalnih manjina na službenu uporabu svoga jezika i pisma te javnopravne obveze tijela državne i javne vlasti između onih navedenih u Zakonu o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina, za koje smatra da odgovaraju životnim činjenicama i faktičnim okolnostima u Gradu Vukovaru, u opsegu koji ne ugrožava samu bit tih prava, a istodobno uvažava potrebe većinskog hrvatskog naroda koje izviru iz još uvijek živih posljedica velikosrpske agresije početkom 90-ih godina 20. stoljeća te potrebu pravednog i pravilnog tretmana srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara;

- obvezuje Vladu Republike Hrvatske da u roku od jedne godine od dana objave ove odluke u 'Narodnim novinama' uputi u parlamentarnu proceduru izmjene i dopune Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u kojima će urediti prikladan pravni mehanizam za slučajeve kad predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave ne provode obveze iz Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina odnosno opstruiraju njegovu provedbu;

- određuje da u razdoblju do donošenja izmjena i dopuna Zakona o upotrebi jezika i pisma nacionalnih manjina nadležna državna tijela neće provoditi taj zakon na području Grada Vukovara uporabom prisilnih mjera."

17.2. S obzirom na navedene obveze, koje je Ustavni sud izrijekom odredio Gradskom vijeću Grada Vukovara pri donošenju izmjena Statuta Grada Vukovara, Ustavni sud je pri ocjeni osporenih članaka Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine i Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara pošao od naloga iz odluke Ustavnog suda broj: U-VIIR-4640/2014, kao i od načelnih stajališta zauzetih u toj odluci.

18. Navedenom odlukom Ustavnog suda broj: U-VIIR-4640/2014, Ustavni sud obvezao je Gradsko vijeće Grada Vukovara da u samom Statutu Grada Vukovara izrijekom propiše i uredi gore navedena pitanja (vidi točku 17.1. ove odluke), međutim, Ustavni sud prihvaća razloge Gradskog vijeća Grada Vukovara da zbog osobitih okolnosti konkretnog slučaja donese zasebnu Statutarnu odluku o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, koja se sukladno članku 5. stavku 2. Statutarne odluke

o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara smatra dijelom Statuta Grada Vukovara.

19. U odnosu na nalog koji je dao Vladi Republike Hrvatske u odluci Ustavnog suda broj: U-VIIR-4640/2014 "da u roku od jedne godine od dana objave ove odluke u 'Narodnim novinama' uputi u parlamentarnu proceduru izmjene i dopune Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u kojima će urediti prikladan pravni mehanizam za slučajeve kad predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave ne provodu obveze iz Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina odnosno opstruiraju njegovu provedbu", Ustavni sud utvrdio je da je Vlada Republike Hrvatske aktom od 24. lipnja 2015. predsjedniku Hrvatskog sabora dostavila Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: Prijedlog zakona) po hitnoj proceduri u kojem je predložila mehanizam zaštite za slučaj neprovođenja obveza iz ZUJIPNM-a od strane predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave.

Na 17. sjednici 7. saziva Hrvatskog sabora, održanoj 9. srpnja 2015., na prijedlog Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav, odlučeno je da se Prijedlog zakona upućuje u redovnu proceduru, a na sjednici održanoj 10. srpnja 2015. donesen je zaključak da se prihvaća Prijedlog zakona te da se sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja upućuju predlagatelju - Ministarstvu uprave radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

A) U ODNOSU NA STATUTARNU ODLUKU O IZMJENAMA I DOPUNAMA STATUTA GRADA VUKOVARA IZ 2015. GODINE

20. Osporeni članak 5. stavak 3. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine propisuje da Gradsko vijeće Grada Vukovara u listopadu svake godine razmatra dostignuti stupanj razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara te da, u skladu s raspravljenim i donesenim zaključcima, Gradsko vijeće Grada Vukovara donosi odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru novim pravima iz kataloga prava predviđenih ZUJIPNM-om, dok je stavkom 4. propisano da, s obzirom na donesenu odluku iz stavka 3., Gradsko vijeće Grada Vukovara svake godine, a najkasnije svake druge godine donosi dopunu Statutarne odluke kojom se pripadnicima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara priznaju prethodno dogovorena nova prava. Člankom 7. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine propisano je da obveze Gradskog vijeća iz članaka 5. i 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine počinju u listopadu 2016.

20.1. Podnositelj zahtjeva smatra potrebnim ukinuti dio članka 5. stavka 3. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine koji glasi: "te u skladu s raspravljenim i donesenim zaključcima donosi odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru novim pravima iz kataloga prava predviđenim zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj." jer se po njegovom mišljenju na ovakav način zapravo "odgađa" uređenje ostvarivanja ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske

nacionalne manjine u Gradu Vukovaru te se istodobno preispituje potreba za ostvarivanje istih. Podnositelj zahtjeva nalazi da je ovakva odgoda uređivanja prava pripadnika srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara na uporabu jezika i pisma protivna članku 12. UZoPNM-a te člancima 6. i 10. ZUJIPNM-a, kao i da nije učinjena sukladno nalogu koji je Ustavni sud dao u svojoj odluci broj: U-VIIR-4640/2014.

20.2. Prije upuštanja u ocjenu osporenih dijelova članka 5. stavka 3. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine, Ustavni sud napominje da je člankom 3. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, koja se sukladno članku 5. stavku 2. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara smatra dijelom Statuta Grada Vukovara, zajamčeno pravo pripadnicima srpske nacionalne manjine na slobodnu uporabu srpskog jezika i ćirilice pisma u društvenom i javnom životu te u službenoj komunikaciji u javnim poslovima iz samoupravnog djelokruga Grada Vukovara. Navedeni članak 3. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara nije osporen.

20.3. Pošavši od sadržaja dijela članka 5. stavka 3. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine čije se ukidanje zahtijeva, Ustavni sud utvrdio je da se njime propisuje procedura proširivanja individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine novim pravima iz kataloga prava ZUJIPNM-a, uz ona prava koja se sukladno članku 6. stavku 2. ZUJIPNM-a ni ne smiju isključiti, a sve u skladu s raspravljenim i donesenim zaključcima Gradskog vijeća Grada Vukovara, sukladno dostignutom stupnju razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara te u skladu sa stajalištima Ustavnog suda navedenim u odluci broj: U-VIIR-4640/2014 (vidi točku 17. ove odluke). Osim toga i izričaj osporenog dijela članka 5. stavka 3. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine sam po sebi nije protivan Ustavu, UZoPNM-u i ZUJIPNM-u. Stoga, Ustavni sud nalazi neosnovanim zahtjev podnositelja u ovom dijelu.

20.4. Ustavni sud smatra prihvatljivim i vremenski okvir koji je, s obzirom na posebnost povijesno-političke situacije u Gradu Vukovaru, Gradsko vijeće Grada Vukovara propisalo osporenim člankom 5. stavcima 3. i 4. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine, a unutar kojega, s obzirom na dostignuti stupanj razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Grada Vukovara, Gradsko vijeće Grada Vukovara raspravlja te, u skladu s donesenim zaključcima, proširuje katalog zajamčenih individualnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine donošenjem dopune Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara. Međutim, Ustavni sud primjećuje i iskazuje zabrinutost što Gradsko vijeće Grada Vukovara, od dana stupanja na snagu obveza iz osporenih članaka 5. i 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine nije pristupilo donošenju odluke o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih i kolektivnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru novim pravima iz kataloga prava predviđenih zakonom o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj, što je prema samom Statutu Grada Vukovara preduvjet za dopunu Statutarne odluke o

ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara te na taj način nije započelo proces proširivanja opsega osiguranih individualnih i kolektivnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru.

21. Osporenim člankom 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine propisano je da se Statutarnom odlukom o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara postupno propisuju i pojedina kolektivna prava srpske nacionalne manjine na jednom, više, odnosno na cijelom području Grada Vukovara, zajamčena ZUJiPNM-om, te da se Statutarna odluka dopunjuje kolektivnim pravima pripadnika srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara u postupku i na način kako je to predviđeno člankom 5. stavcima 3. i 4. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine u odnosu na individualna prava pripadnika srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara.

21.1. Podnositelj i u odnosu na osporeni članak 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine smatra da je u suprotnosti s člankom 12. UZiPNM-a te člancima 6. i 10. ZUJiPNM-a.

22. Pošavši od načelnih stajališta, kao i obveza propisanih odlukom Ustavnog suda broj: U-VIIR-4640/2014, kojima nije izričito određeno da je Gradsko vijeće Grada Vukovara dužno urediti i kolektivna prava pripadnika srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, već se, s obzirom na posebnu povijesno-političku situaciju u Gradu Vukovaru, koji i danas osjeća posljedice velikosrpske agresije iz Domovinskog rata, "dopušta" da se kolektivna prava urede postupno i na način koji uvažava potrebe većinskog hrvatskog naroda, Ustavni sud ne nalazi osporenu odredbu protivnom Ustavu, UZiPNM-u i ZUJiPNM-u. Međutim, Ustavni sud ovdje nalazi potrebnim ukazati na to da se obveze koje za Gradsko vijeće Grada Vukovara proizlaze iz osporenih odredaba Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine ne mogu odgađati unedogled. Naime, iznimka propisana člankom 6. stavkom 2. ZUJiPNM-a mora se tumačiti usko i ne smije dokinuti samu bit prava koja nacionalnoj manjini daje ZUJiPNM. Osim toga, ona ne smije biti zloupotrijebljena na način da predstavlja puko obećanje prava pripadnika nacionalnih manjina koje se neće i provesti. Iznimka propisana člankom 6. stavkom 2. ZUJiPNM-a zapravo je ograničenje koje može biti opravdano samo razlozima za koje se može reći da izviru iz demokratskog društva utemeljenog na vladavini prava i zaštiti ljudskih prava.

22.1. Ustavni sud opetovano ističe da ima razumijevanja za posebnu povijesnu političku situaciju u Gradu Vukovaru, međutim, ne može ignorirati činjenicu da je osporenim odlukama Gradskog vijeća Grada Vukovara isključen velik broj prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive na području Grada Vukovara, a koja im prema ZUJiPNM-u pripadaju, dok su ona prava koja su im priznata znatno sužena. Osim toga, od dana stupanja na snagu obveza propisanih osporenim člancima 5. i 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine, prošlo je gotovo tri godine, a katalog prava pripadnika srpske nacionalne manjine nije nijednom proširen, odnosno Gradsko vijeće Grada Vukovara nije poštovalo vlastiti vremenski okvir od maksimalno dvije godine unutar kojega bi

se, sukladno "raspravi o dostignutom stupnju razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara", proširio opseg osiguranih individualnih i kolektivnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine. U tom smislu, Ustavni sud upozorava Gradsko vijeće Grada Vukovara na dužnost provođenja prije svega vlastitih odluka, a potom i odluka Ustavnog suda te poziva Gradsko vijeće Grada Vukovara da već u listopadu ove godine, sukladno člancima 5. i 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine, donese odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih i kolektivnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara te da o učinjenom bez odgode izvijesti Ustavni sud, kao i da ubuduće poštuje vremenski okvir za donošenje takve odluke (v. nalog iz točke 29. ove odluke).

23. Osporeni dio članka 7. stavka 2. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine određuje da obveze Gradskog vijeća Grada Vukovara navedene u člancima 5. i 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine odnosno u članku 61. stavcima 3. i 4. i članku 61.a stavku 2. Statuta Grada Vukovara počinju u listopadu 2016. S obzirom na to da je ova odredba sama po sebi već konzumirana te je ona prijelaznog odnosno završnog karaktera, njezino ukidanje bilo bi bespredmetno.

23.1. Iz navedenih je razloga, na temelju članka 44. stavka 1. Ustavnog zakona odlučeno kao u točki I. izreke.

B) U ODNOSU NA STATUTARNU ODLUKU O OSTVARIVANJU RAVNOPRAVNE SLUŽBENE UPORABE JEZIKA I PISMA SRPSKE NACIONALNE MANJINE NA PODRUČJU GRADA VUKOVARA

24. Osporeni članak 5. stavak 1. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara uređuje pravo vijećnika Gradskog vijeća Grada Vukovara iz pripadnika srpske nacionalne manjine na dobivanje pisanih materijala vezanih uz sjednice Gradskog vijeća na srpskom jeziku i ćirilicom pismu, tražeći pri tome od vijećnika da o tome da svoj pisani zahtjev, kao i da u svom pisanom zahtjevu točno naznači koje materijale, odnosno dijelove materijala za sjednicu Gradskog vijeća Grada Vukovara želi. Isti se pisani zahtjev traži i za dobivanje željenih zapisnika sa sjednice Gradskog vijeća Grada Vukovara. U stavku 3. istog članka navedeno je da se ista pravila odgovarajuće primjenjuju i na rad zamjenika gradonačelnika Grada Vukovara iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine kada je riječ o aktima iz nadležnosti gradonačelnika.

24.1. Podnositelj zahtjeva smatra da su, na ovakav način uređena prava vijećnika odnosno zamjenika gradonačelnika, u suprotnosti s člankom 8. ZUJIPNM-a jer zapravo sužavaju prava tih osoba, odnosno dodatno ih uvjetuju, tražeći od njih da svaki put podnose pisani zahtjev u kojem će točno naznačiti koje materijale za rad žele da im se omogući, a koja prava im nedvojbeno sukladno članku 8. ZUJIPNM-a pripadaju.

24.2. Ovaj prigovor podnositelja zahtjeva Ustavni sud nalazi osnovanim. Naime, člankom 8. ZUJIPNM-a izričito je propisano pravo vijećnika iz reda pripadnika nacionalnih manjina u općinama, gradovima i županijama, u kojima je u ravnopravnoj

službenoj uporabi jezik i pismo te nacionalne manjine, na dobivanje materijala potrebnih za njihov rad na svom jeziku i pismu te to njihovo pravo nije ni na koji način uvjetovano ili podložno ikakvim ograničenjima. Ustavni sud napominje da ostvarivanje prava pripadnika nacionalnih manjina na korištenje svoga jezika i pisma ne smije biti propisano na takav način koji bi za pripadnika nacionalne manjine stvarao određene poteškoće vezane uz ostvarivanje tog njegovog prava, odnosno koji bi pred njega stavljao neopravdane dodatne uvjete za ostvarivanje istog. Stoga je na temelju članka 55. stavka 1. Ustavnog zakona odlučeno kao u točki II. izreke.

25. Člankom 5. stavkom 2. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara propisano je da se prava vijećnika iz redova srpske nacionalne manjine na dobivanje pisanih materijala na srpskom jeziku i ćirilicom pismu ostvaruju tijekom proračunske godine na način da se ukupna proračunska sredstva, koja su za tu namjenu osigurana u godišnjem proračunu Grada Vukovara, odgovarajuće raspodjele po mjesecima sukladno godišnjem planiranom kalendaru aktivnosti Gradskog vijeća, pri čemu vijećnici ta prava ostvaruju do iznosa sredstava koji je za tu namjenu osiguran u pojedinom mjesecu.

25.1. Podnositelj zahtjeva smatra ovu odredbu suprotnom članku 22. ZUJIPNM-a prema kojemu se sva sredstva za provedbu ZUJIPNM-a i na temelju njega donesenih propisa osiguravaju u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

25.2. Ustavni sud nalazi i ovaj prigovor podnositelja zahtjeva osnovanim. Naime, na ovaj način se ostvarivanje prava vijećnika odnosno zamjenika gradonačelnika iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine na korištenje svojim jezikom i pismom u radu ograničava tako što se dovodi u zavisnost od iznosa proračunskih sredstava jedinice lokalne samouprave koja su za određeni mjesec predviđena za tu namjenu. Članak 22. ZUJIPNM-a jasno propisuje da se sredstva za provedbu tog zakona i propisa donesenih na temelju njega osiguravaju iz Državnog proračuna Republike Hrvatske. Stoga se prava pripadnika nacionalnih manjina na korištenje svojim jezikom i pismom ne smije ni ograničavati ni uvjetovati iznosom novca predviđenim u proračunu jedinice lokalne samouprave na način kako je to učinjeno osporenim člankom 5. stavkom 2. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara. Iz tog je razloga, na temelju članka 55. stavka 1. Ustavnog zakona odlučeno kao u točki II. izreke.

26. U Glavi III. pod nazivom *Posebna individualna prava građana iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive na području Grada Vukovara*, osporeni članak 6. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara u stavku 1. propisuje da Grad Vukovar, u granicama svoje nadležnosti, osigurava građaninu iz reda pripadnika srpske nacionalne manjine, koji živi u Gradu Vukovaru i koji ima pravni interes, na njegov pisani zahtjev, prijepis na srpskom jeziku i ćirilicom pismu cijelog ili zatraženog dijela izvornika pojedinog predmeta, propisa, akta ili isprave iz članka 3., odnosno tiskanje dvojezičnog obrasca iz članka 3., ako je taj predmet rješavan, taj propis, akt ili isprava donesen, odnosno obrazac izrađen u radu Gradskog vijeća Grada Vukovara ili gradonačelnika Grada Vukovara ili pak u postupku pred upravnim tijelima Grada Vukovara.

26.1. Podnositelj zahtjeva smatra da je traženje postojanja pravnog interesa i zahtijevanje podnošenja pisanog zahtjeva građana za ostvarivanje svojih prava utvrđenih člankom 6. stavkom 1. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara protivno članku 12. UZOPNM-a te člancima 8. stavku 2., 9. i 11. ZUJIPNM-a.

26.2. Članci 8., 9. i 11. ZUJIPNM-a nalaze se u Glavi II. pod nazivom *Uvjeti za ravnopravnu službenu uporabu jezika i pisma nacionalnih manjina*, u odjeljku A) pod nazivom *Ravnopravna službena uporaba jezika i pisma nacionalne manjine u predstavničkim i izvršnim tijelima i u postupku pred upravnim tijelima općina, gradova i županija*. Njima je detaljno propisano na koji način se ostvaruje ravnopravna službena uporaba jezika i pisma nacionalne manjine u predstavničkim i izvršnim tijelima i u postupku pred upravnim tijelima općina, gradova i županije.

26.3. S obzirom na to da je ovaj segment ostvarivanja prava nacionalnih manjina na ravnopravnu uporabu svojeg jezika i pisma detaljno propisan samim ZUJIPNM-om, koji im jamči njihova prava, tražiti postojanje pravnog interesa, kao i zahtijevati podnošenje pisanog zahtjeva od strane pripadnika srpske nacionalne manjine radi ostvarivanja tih istih prava, kako to uređuje osporeni članak 6. stavak 1. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, u suprotnosti je duhu i svrsi ZUJIPNM-a. Uz to, ovakvo propisivanje ponovno predstavlja nepotrebno ograničavanje pripadnika srpske nacionalne manjine u ostvarenju njihovih prava na način kako im to jamči ZUJIPNM. Slijedom navedenog, na temelju članka 55. stavka 1. Ustavnog zakona odlučeno je kao u točki III. izreke.

27. Člankom 6. stavkom 2. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara propisano je da u prijepisu predmeta, propisa, akata ili isprave iz stavka 1. istog članka Grad Vukovar osigurava dvojezično, na hrvatskom jeziku i latiničnom pismu i na srpskom jeziku i ćirilničnom pismu ispisivanje zaglavlja akata istom veličinom slova, dok će se ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom osigurati kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara.

27.1. Podnositelj zahtjeva smatra dio odredbe članka 6. stavka 2. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, kojim se odgađa ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom slova i na srpskom jeziku i ćirilničnom pismu, protivnim članku 12. UZOPNM-a te članku 8. stavku 1. ZUJIPNM-a.

27.2. Ustavni sud nalazi da za ovakvo "odgađanje" ostvarivanja prava pripadnika srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara iz članka 6. stavka 2. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, ne postoji nijedan prihvatljiv razlog, a osobito ne takav zbog kojeg bi Gradskom vijeću Grada Vukovara, kao donositelju ovakve odredbe, bilo nemoguće ili otežano omogućiti njegovo ostvarivanje. Osim toga, predsjednik Gradskog vijeća Grada Vukovara u svom očitovanju nije naveo nikakav razlog i nikakvo opravdanje zbog čega bi, u trenutku kada je osporena odredba bila donesena, bilo opravdano ili razumno odgoditi

ispisivanje teksta pečata i žigova istom veličinom slova i na srpskom jeziku i ćirilicom pismu. Sukladno svemu navedenom, na temelju članka 55. stavka 1. Ustavnog zakona, odlučeno je kao u točki III. izreke.

28. Člankom 7. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara određeno je da se kolektivna prava srpske nacionalne manjine osiguravaju kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara. Podnositelj zahtjeva nalazi ovu odredbu protivnom članku 12. UZoPNM-a te člancima 6., 8. stavku 1. i 10. ZUJIPNM-a.

28.1. U odnosu na navedenu osporenu odredbu, kojom se "odgađa" propisivanje i uređivanje kolektivnih prava srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, Ustavni sud nalazi da, s obzirom na specifičnu sveukupnu povijesno-političku situaciju na području Grada Vukovara te uzevši u obzir i naloge koje je Ustavni sud dao Gradskom vijeću Grada Vukovara u odluci broj: U-VIIR-4640/2014 od 12. kolovoza 2014., ne postoji razlog zbog kojega bi ovu odredbu u danim okolnostima konkretnog slučaja trebalo ukinuti, a takav razlog nije naveo niti podnositelj u svojem zahtjevu. Iz navedenih je razloga, na temelju članka 44. stavka 1. Ustavnog zakona odlučeno kao u točki IV. izreke.

28.2. Ustavni sud, međutim, opetovano ističe da se zakonske obveze propisane ZUJIPNM-om, a koje je Gradsko vijeće Grada Vukovara dužno provesti donošenjem nove odluke o izmjenama i dopunama Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, ne mogu odgađati unedogled te da se iznimka propisana člankom 6. stavkom 2. ZUJIPNM-a mora tumačiti usko, odnosno na takav način koji neće dokinuti samu bit prava koja pripadnicima srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara pripada sukladno ZUJIPNM-u i UZoPNM-u.

29. Zaključno, Ustavni sud, na temelju članka 31. stavaka 2. i 5. Ustavnog zakona nalaže Gradskom vijeću Grada Vukovara da sukladno člancima 5. i 6. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine već u listopadu ove godine pristupi donošenju odluke o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih i kolektivnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru novim pravima iz kataloga prava predviđenih ZUJIPNM-om, primjenjujući pri tome zaključke i stajališta iznesena u ovoj odluci te da o učinjenom bez odgode izvijesti Ustavni sud, kao i da ubuduće poštuje vremenski okvir za donošenje takve odluke koji je određen člankom 5. stavkom 4., te člankom 6. stavkom 2. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine. Ustavni sud ponavlja svoj stav da se obveze koje za Gradsko vijeće Grada Vukovara proizlaze iz Ustava, UZoPNM-a, ZUJIPNM-a te osporenih odredaba Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara iz 2015. godine ne mogu odgađati unedogled te stoga pridržava sebi pravo na temelju članka 38. stavka 2. Ustavnog zakona pokrenuti na vlastitu inicijativu postupak za ocjenu suglasnosti tog propisa sa zakonom i Ustavom.

30. Ustavni sud podsjeća i na nalog koji je u odluci Ustavnog suda broj: U-VIIR-4640/2014 dao Vladi Republike Hrvatske "da u parlamentarnu proceduru uputi izmjene i dopune Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u

kojima će urediti prikladan pravni mehanizam za slučajeve kad predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave ne provodu obveze iz Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina odnosno opstruiraju njegovu provedbu" te očekuje da Vlada Republike Hrvatske, sukladno članku 31. stavcima 2. i 3. Ustavnog zakona, postupi prema tom nalogu, odnosno da ga provede i Hrvatskom saboru uputi prijedlog zakona kojim će se provoditi učinkovit pravni mehanizam u slučaju neispunjavanja obveza iz ZUJIPNM-a od strane predstavničkih tijela jedinica lokalne samouprave, a u slučaju da Vlada Republike Hrvatske ne postupi na ovaj način, Ustavni sud će, sukladno članku 105. stavku 2. Ustavnog zakona, o tome obavijestiti Hrvatski sabor.

31. Ustavni sud nalaže Vladi Republike Hrvatske da na temelju članka 31. stavka 3. Ustavnog zakona osigura preko tijela državne uprave provedbu ove odluke.

32. Objava ove odluke (točka V. izreke) temelji se na članku 29. stavku 1. Ustavnog zakona.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: U-II-1818/2016
Zagreb, 2. srpnja 2019.

PREDSJEDNIK
dr. sc. Miroslav Šeparović, v. r.

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavnosudsko poslovanje

Vladimir Vodačević

ANDREJ ABRAMOVIĆ
sudac Ustavnog suda Republike Hrvatske

Na temelju članka 27. stavaka 4. i 5. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst) prilažem sljedeće

**IZDVOJENO MIŠLJENJE U ODNOSU NA ODLUKU
USTAVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE U PREDMETU
BROJ: U-II-1818/2016 od 2. srpnja 2019.**

Žalim što se ne mogu složiti s mišljenjem većine da se u konkretnom ustavnosudskom predmetu broj: U-II-1818/2016 u cijelosti odbije zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom osporenih odredaba Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara klasa: 012-03/09-01/01, ur.broj: 2196/01-01-15-47 od 17. kolovoza 2015. godine, kao niti da se djelomično odbije zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom osporenih odredaba Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara klasa: 012-03/09-01/01, ur.broj: 2196/01-01-15-48 od 17. kolovoza 2015. godine.

Pri tome sam suglasan s dijelom odluke većine kojim se zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom usvaja, i to kako s izrekom, tako i s odgovarajućim dijelom obrazloženja usvajajuće odluke.

Osporenom Statutarnom odlukom o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara od 17. kolovoza 2015. godine (u daljnjem tekstu: "izmjene Statuta '15") propisano je da će Gradsko vijeće Grada Vukovara u listopadu svake godine:

1. razmatrati dostignuti stupanj razumijevanja, snošljivosti itd. među građanima te donositi odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega osiguranih individualnih prava srpske nacionalne manjine;
2. temeljem te odluke najkasnije svake druge godine dopunjavati Statutarnu odluku kojom se manjini priznaju prethodno dogovorena nova prava i
3. na uvođenje kolektivnih manjinskih prava primijenit će se isti taj postupak, počev od listopada 2016. kako za individualna, tako i za kolektivna prava.

Osporenom Statutarnom odlukom o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara od 17. kolovoza 2015. godine (u daljnjem tekstu: "odluka o jeziku i pismu '15") propisano je - u dijelu u kojem većina u Ustavnom sudu nije prihvatila zahtjev za ocjenu ustavnosti - sljedeće: Kolektivna prava srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara osiguravaju se kada se steknu uvjeti sukladno članku 61. stavku 3. Statuta Grada Vukovara (vidi pasus iznad pod 1.).

U Republici Hrvatskoj je na snazi Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina ("Narodne novine" broj 155/02., 47/10., 80/10. i 93/11.), kao i Zakon o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 51/00. i

56/00.), koji uređuju minimum prava nacionalnih manjina. Osim što uređuju prava, zakoni moraju i garantirati prava koja uređuju, a ne davati općinskim ili gradskim vijećima na volju kada će – i koliko – nečijih prava garantiranih zakonom željeti provoditi.

Na tu opasnost posebno upućuje formulacija "prethodno dogovorena nova prava" iz izmjene Statuta '15 (citirano gore pod 2.), iz koje jasno proizlazi da će postepeno priznavanje zakonom predviđenih (a trebalo bi biti i zajamčenih!) manjinskih prava ovisiti o političkom dogovoru u Gradskom vijeću u nekom konkretnom trenutku. To derogira manjinska prava s ustavne / zakonske kategorije na političku kategoriju, što smatram nedopustivim i fundamentalno neustavnim.

Zakonska prava bez mogućnosti realizacije nisu nikakva prava. Bez mogućnosti realizacije ona postaju Potemkinova sela, lažna slika nečega što u stvari ne postoji.

Kao što država, sasvim sigurno, ne bi tolerirala da se zakonske obveze građana umanjuju ili brišu odlukama lokalne samouprave, tako ne bi smjela niti tolerirati da lokalna samouprava odlučuje o realizaciji nečijih – a ponajmanje manjinskih - zakonskih prava.

Na ovom mjestu neću dalje pisati o nepoštivanju hijerarhije pravnih normi, kao niti o potrebi vertikalne zaštite manjina gdje se minimum zaštite mora definirati pravnim propisom najvišeg ranga: u tome sam suglasan s izdvojenim mišljenjima sudaca Lovorke Kušan i dr. Gorana Selanca uz ovaj isti predmet.

Ono o čemu bih želio više reći je neprimjerena politička, dakle ne-ustavna i ne-pravna, dimenzija odluke, s kojom se ne mogu složiti.

Većinska odluka Ustavnog suda o (djelomičnom) odbijanju zahtjeva za ocjenu ustavnosti slijedi raniju odluku Ustavnog suda broj: U-VIIR-4640/2014 kojom je odlučeno (i) sljedeće:

- da je Gradsko vijeće Vukovara dužno u roku godinu dana u Statutu Grada izrijekom propisati individualna prava srpske nacionalne manjine na službenu uporabu jezika i pisma... za koja smatra da odgovaraju životnim činjenicama i faktičnim okolnostima u Vukovaru, u opsegu koji ne ugrožava samu bit tih prava, a istodobno uvažava potrebe većinskog hrvatskog naroda koje izviru iz još uvijek živih posljedica velikosrpske agresije početkom 90-ih godina 20. stoljeća te potrebu pravednog i pravilnog tretmana srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara;

- da je Vlada Republike Hrvatske dužna u roku od jedne godine uputiti u parlamentarnu proceduru izmjene i dopune Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina kojima će urediti prikladan mehanizam za slučajeve kad predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave ne provode obveze iz tog Zakona ili opstruiraju njegovu provedbu i

- da u razdoblju do donošenja izmjena i dopuna Zakona o upotrebi jezika i pisma nacionalnih manjina nadležna državna tijela neće provoditi taj zakon na području Grada Vukovara uporabom prisilnih mjera.

Dakle, Ustavni sud je (u prijašnjem sazivu) dao pravo Gradskom vijeću Grada Vukovara da odlučuje koji će dio zakonskih prava manjine (na službenu uporabu jezika i pisma) i kada dopustiti da se realizira, i to po kriteriju "potrebe većinskog hrvatskog naroda koje izviru iz još uvijek živih posljedica velikosrpske agresije početkom 90-ih godina 20. stoljeća".

Takva odluka Ustavnog suda kojom se privremeno uređuje situacija ne može se opravdati niti odredbom članka 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, koja glasi: "Odredbe ovoga Ustavnog zakona i odredbe posebnih zakona kojima se uređuju prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju se tumačiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima".

Smatram da se citirana odredba nikako ne može tumačiti na način da omogućuje smanjivanje – ili čak suspenziju – zakonom garantiranih prava. Ona tek deklarira ono što je imanentno izvršavanju svakog prava, a to je potreba da se vrši civiliter i zabranjuje šikanu.

Iz odluke proizlazi da je Ustavni sud tada smatrao da manjinski jezik ili pismo mogu ugroziti potrebe većinskog hrvatskog naroda zbog (još) živih posljedica velikosrpske agresije.

Ne mogu se složiti s takvim konstruktom.

Kao prvo, manjinski jezik i pismo nikako ne utiču na potrebe naroda koji se njima ne služi – osim na razini simbola. Ako pogledamo tu razinu, onda su jezik i pismo simboli naroda koji ih koristi. Kazati da su jezik i pismo (još) nepoželjni znači, u stvari, kazati narodu koji se njima koristi da je ovdje nepoželjan "jer ugrožava potrebe većinskog naroda".

Međutim, taj narod, ta nacionalna manjina – to su građani Republike Hrvatske, koji jesu i moraju biti jednakopravni s drugim građanima.

Oni su dio Republike Hrvatske kao i bilo koji drugi njezini građani. Zbog toga je nemoguće da simboliziraju agresiju na Republiku Hrvatsku, jer je agresija napad izvana po samoj definiciji.

Najštetnijom, najtoksičnijom i najmanje istinitom držim, međutim, konstrukciju "još uvijek živih posljedica".

Ratovi su velike kolektivne nesreće čovječanstva, koje sa sobom donose mnoge individualne, osobne nesreće, pri čemu su neke od njih definitivne i nepopravljive. Bolne uspomene na takve fatalne nesreće žive onoliko koliko žive ljudi koji su njima neposredno pogođeni. Emocija boli slabi vremenom, ali nikada ne nestaje.

Međutim, ako bismo se rukovodili samo tom očiglednom istinom, niti jedan rat ne bi bilo moguće završiti niti za nekoliko generacija. Ali, svjedoci smo da tomu nije tako, i da se ratovi završavaju, a nekadašnji neprijatelji (opet) surađuju, čak i u slučajevima ratova koji brojem žrtava višestruko nadmašuju rat u RH "početkom 90-ih godina 20. stoljeća". Od završetka tog rata do danas proteklo je 24 godine.

Usporedimo npr. Drugi svjetski rat, odnosno razdoblje 24 godine od njegova okončanja, dakle godinu 1969.-u: radnici s područja današnje RH masovno odlaze na privremeni rad u SR Njemačku (o čemu je godinu dana ranije tj. 1968. zaključen i međudržavni ugovor "o primanju radne snage"), a Nijemci masovno dolaze na odmor na hrvatsku obalu (turistički prihod 1969. godine prema podacima Državnog zavoda za statistiku veći je od onog koji smo ostvarili 1999. godine). Sve to bez obzira na neporecivu činjenicu da je tada – zbog broja žrtava 2. Svjetskog rata – moralo biti u Republici Hrvatskoj mnogo više živih roditelja, žena, muževa i djece žrtava njemačke agresije nego što ih danas ima uslijed srbijanske. Ili, pogledajmo šire: Europska zajednica, kičmu koje čine vjekovni neprijatelji Francuska i Njemačka, osnovana je 1967., dakle 22 godine nakon 2. svjetskog rata (a Europska ekonomska zajednica još 1957. godine!).

Međutim, za ponovnu gradnju mostova potrebna je vizija. Staviti u zadatak lokalnoj samoupravi da odlučuje kada će posljedice nekog rata prestati znači postaviti na lokalnu razinu zadatak koji se tamo ne može obaviti. Kazavši da su posljedice agresije 20 godina od okončanja rata još žive znači onemogućiti da one bilo kada u dogledno vrijeme prestanu, jer tko bi se usudio nakon takve konstatacije bilo kada kazati da više nisu "žive"? Tako je Ustavni sud stavio Gradsko vijeće Grada Vukovara u poziciju emocionalne ucjene, iz koje to vijeće može izići jedino ako uvjeri svoje građane da to čini mimo svoje volje jer je na to prisiljeno višim autoritetom. To, opet, onemogućava da se problem ikada stvarno riješi.

Još par riječi o riječi "još" iz formulacije ranije odluke Ustavnog suda: to da su "rane još žive" u mjeri da to onemogućava uporabu manjinskog jezika i pisma najbolje demantira Statut tog istog Grada Vukovara iz 2009. godine, kada su sami, autonomno i bez zakonske obveze iz Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina uveli u službenu uporabu srpski jezik i ćirilčno pismo.

U svakom slučaju, o tome je sigurno vodio računa zakonodavac prilikom donošenja Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, pa ako je tada bilo sazrelo vrijeme za donošenje takvog zakona, onda je vrijeme sazrelo i za njegovu primjenu onako kako glasi.

Zacjeljivanje rana je linearan proces, dakle ne oscilira u vremenu, a naročito ne ovisno o političkim interesima. Ali, s druge strane, niti jedna rana ne može zacijeliti ako kopaš po njoj neprestano.

Kao posredni dokaz gornjim tvrdnjama, treba ovdje napomenuti da se čak niti rokova koji se spominju u citiranim odlukama nitko ne drži. Tako Gradsko vijeće Grada Vukovara, iako je samo sebe 2015. obvezalo "najkasnije svake druge godine dopunjavati Statutarnu odluku kojom se manjini priznaju prethodno dogovorena nova prava", to do danas nije učinilo.

Isto tako država, koju je Ustavni sud 2014. obvezao "u roku od jedne godine uputiti u parlamentarnu proceduru izmjene i dopune Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina kojima će urediti prikladan mehanizam za slučajeve kad predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave ne provode obveze iz tog Zakona ili opstruiraju njegovu provedbu" formalno nalog suda jest poslušala, zakon je u

proceduru ušao, ali od tada pa do dana današnjeg iz te "zakonodavne procedure" nije izišao tj. do Sabora nije došao.

Dakle, zakonodavac izbjegava, a lokalna samouprava niti hoće, niti može riješiti – naravno, na Ustavom i zakonom propisani način – problem koji je nastao. Problem je, zbog svega toga, trebao riješiti Ustavni sud, koji je i nastanku problema djelomično kumovao, ali je (opet) propustio to učiniti.

Zbog toga se ne mogu složiti s odlukom većine u dijelu u kojem zahtjev za ocjenu ustavnosti nije usvojen. osporene odluke direktno krše odredbe članaka 5., 12. i 15. Ustava Republike Hrvatske, zbog čega smatram da ih je Ustavni sud trebao ukinuti u cijelosti.

U Zagrebu, 5. srpnja 2019.

SUDAC

Andrej Abramović, v. r.

Suglasnost ovog otpiska s izvornikom ovjerava
Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavno-sudsko poslovanje

LOVORKA KUŠAN
dr. sc. GORAN SELANEC
suci Ustavnog suda Republike Hrvatske

Na temelju članka 27. stavaka 4. i 5. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst) prilažemo sljedeće

IZDVOJENO MIŠLJENJE
U ODNOSU NA ODLUKU USTAVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE U
PREDMETU BROJ: U-II-1818/2016 od 2. srpnja 2019.

Ne slažemo se s odlukom većine iz dva razloga.

Prvo, iako se slažemo s ukidanjem spornih dijelova:

1) članka 5. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-48 od 17. kolovoza 2015. ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 7/15.), koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara i

2) članka 6. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-48 od 17. kolovoza 2015. ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 7/15.), koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara

ne možemo se složiti s pravnim pristupom kojim je većina došla do istog zaključka.

Drugo, *ne slažemo se* s dijelovima izreke kojima se:

1) odbija zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 5. stavaka 3. i 4., članka 6. i članka 7. stavka 2. Statutarne odluke o izmjenama i dopunama Statuta Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-47 od 17. kolovoza 2015. ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 7/15.), koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara (točka I. izreke) i

2) odbija zahtjev za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom članka 7. Statutarne odluke o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara, klasa: 012-03/09-01/01, urbroj: 2196/01-01-15-48 od 17. kolovoza 2015. ("Službeni vjesnik Grada Vukovara" broj 7/15.), koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Vukovara (točka IV. izreke).
Ne možemo se složiti s poimanjem odnosa između zakonskih akata kojima se uređuju prava pripadnika nacionalnih manjina u ustavnom poretku Republike Hrvatske na kojem se temelje ti dijelovi izreke.

Srž našeg neslaganja s pravnim pristupom kojim većina obrazlaže svoju izreku u konkretnom predmetu počiva u dubokom mimoilaženju u pravnom poimanju odnosa odnosno pravnoj hijerarhiji zakonskih propisa kojima se uređuje položaj nacionalnih manjina u ustavnom poretku Republike Hrvatske i propisuje minimalna razina zaštite prava koje građani Republike Hrvatske uživaju kao pripadnici neke od Ustavom prepoznatih manjinskih skupina.

Većina svoju odluku temelji na pretpostavci da su dva temeljna zakonska akta kojima se uređuje položaj nacionalnih manjina i propisuje razina zaštite njihovih prava - Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina ("Narodne novine" broj 155/02., 47/10. - odluka USRH broj: U-I-1029/07 i dr., 80/10. i 93/11. - odluka USRH broj: U-I-3597/10 i dr.; u daljnjem tekstu: UZoPNM) i Zakona o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 51/00., 56/00. - ispravak i 155/02; u daljnjem tekstu: ZUJiPNM) - zakonski akti istovjetne pravne snage među čijim odredbama ne postoji nikakav odnos pravne nadređenosti i podređenosti. Ova činjenica dopušta većini da iznimnu mogućnost umanjjenja načelno propisane razine prava pripadnika nacionalnih manjina dopuštene u obliku izuzetka odredbom članka 6. ZUJiPNM-a proširi i primjeni na minimalne razine propisane odredbama članka 7. odnosno članka 12. UZoPNM-a. Istovremeno, oslanjajući se na prethodne odluke Ustavnog suda većina kao glavno mjerilo dopuštenosti uređenja prava pripadnika nacionalne manjine u predstavničkim tijelima jedinica lokalne vlasti gdje predstavnici većinskog stanovništva čine političku većinu *de facto* određuje izuzetno široko postavljenu odredbu članka 8. UZoPNM-a.

Na takvom poimanju odnosa između zakonskih odredbi propisanih UZoPNM-om s jedne strane i ZUJiPNM-om s druge strane, većina temelji i svoje stajalište da se zakonom određen minimum prava pripadnika nacionalnih manjina koji nije dopušteno umanjivati odlukama predstavničkih tijela lokalne vlasti svodi na tzv. individualna prava koja pripadnicima nacionalnih manjina kao pojedincima jamči 1) mogućnost uporabe jezika i pisma nacionalne manjine u postupku pred tijelima državne uprave prvog stupnja, pred ustrojstvenim jedinicama središnjih tijela državne uprave koja postupaju u prvom stupnju, pred sudbenim tijelima prvog stupnja, državnim odvjetništvima i državnim pravobraniteljstvima prvog stupnja, javnim bilježnicima i pravnim osobama koje imaju javne ovlasti, a koji su ovlašteni postupati na području općine ili grada koji su u ravnopravnu službenu uporabu uveli manjinski jezik i pismo i 2) dobivanje javnih isprava i na jeziku i pismu nacionalne manjine. Sva ostala prava pripadnika nacionalnih manjina propisana kako UZoPNM-om tako i ZUJiPNM-om - uključujući i tzv. kolektivna prava - predstavnička tijela jedinica lokalnih vlasti mogu izuzetno umanjivati ako to dopuštaju posebne okolnosti. Riječima većine koja je ovim konkretnim predmetom dodatno produbila problematične aspekte prethodnih odluka Ustavnog suda vezanih uz prava pripadnika nacionalnim manjina: *"Sva ostala individualna prava pripadnika nacionalnih manjina na službenu uporabu svoga jezika i pisma, kao i sve javnopravne obveze tijela državne i javne vlasti koje su u vezi s tom uporabom navedene u ZUJiPNM-u, mogu se statutom općine odnosno grada uvesti i samo na dijelu ili dijelovima područja općine odnosno grada, a sama prava odnosno javnopravne obveze mogu biti 'predviđeni' i u užem opsegu od prava odnosno javnopravnih obveza utvrđenih ZUJiPNM-om, pa i 'isključeni' (to jest 'nepredviđeni')."*

No, niti to umanjenje nije bez ograde. S obzirom da je većina prihvatila stajalište kako *"nakon proučavanja svih mjerodavnih zakonskih propisa i relevantnih dokumenata, Ustavni sud je zaključio da je postojeći zakonski okvir dovoljno fleksibilan u propisivanju načina na koji se trebaju primijeniti pravila o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina da bi se zadovoljile specifične prilike u svakoj pojedinoj lokalnoj jedinici"* je li konkretno umanjenje uistinu dopušteno u konačnici ocjenjuje Ustavni sud od slučaja do slučaja kroz prizmu članka 8. UZoPNM-a odnosno njime vrlo široko postavljenog kriterija *"poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima"*.

Zabrinjava nas izuzetno visok stupanj "fleksibilnosti zakonskog okvira" odnosno ovisnosti zaštite prava pripadnika nacionalnih manjina o izuzetno subjektivnoj ocjeni o kojoj neizbježno ovisi primjena tako općenito i široko postavljenog standarda kao što je *"poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima."* Strogo prateći samo pravna stajališta koje većina koristi u obrazloženju svoje odluke zaključili smo da u konkretnom predmetu ona sama za sebe i po sebi ni na koji način ne ograničavaju predstavničko tijelo konkretne jedinice lokalne vlasti da umani zakonom (načelno) propisana prava pripadnika nacionalnih manjina, a posebno njihova kolektivna prava. Jedini uvjet koji predstavničko tijelo konkretne jedinice lokalne vlasti u ovom konkretnom predmetu mora zadovoljiti je uvjet političke forme - provesti godišnju listopadsku raspravu o položaju pripadnika nacionalnih manjina na području te jedinice odnosno svake dvije godine provesti glasanje o mogućnosti povećanja (ili potrebi umanjenja) postojeće razine prava pripadnika. Istovremeno, usprkos tome da niti jedna ustavna ili zakonska odredba ne obvezuje jedinicu lokalne vlasti da odredi takav uvjet ili da ga je dužna poštivati nakon što ga je autonomno propisala, te da isto ne slijedi niti iz jednog pravnog stajališta koje je većina iznijela u svom obrazloženju (vidi točke 16. - 19. većinske odluke), ostaje nejasno temeljem čega je većina došla do zaključka da konkretna jedinica lokalne vlasti ne može isti uvjet svojom autonomnom političkom voljom jednako tako ukinuti odnosno da ga je dužna u budućnosti redovito ispunjavati. Takva obveza jasno proizlazi iz samog obrazloženja većine (vidi točku 22., a posebno točku 22.1. većinske odluke) iako nema jasnu i preciznu osnovu niti u jednoj ustavnoj ili zakonskoj odredbi.

Slijedom navedenog moramo zaključiti kako je trenutno jedina prepreka koja onemogućava političke predstavnike većinskog stanovništva u konkretnoj jedinici lokalne vlasti da u budućnosti u potpunosti umani kako ostvarena individualna prava, a još više kolektivna prava pripadnika nacionalnih manjina do pukog minimuma koji je odredila sama većina svojstven način na koji većina u okviru ovog sastava Ustavnog suda tumači svrhu, doseg i učinke članka 8. UZoPNM-a.

Ne sporimo da je u odnosu na samu situaciju u konkretnoj jedinici lokalne vlasti odluka većine mali, ali ipak korak naprijed u unaprijeđenju, a još više očuvanju postojećih prava pripadnika srpske nacionalne manjine u Vukovarsko-srijemskoj županiji. Ono što ne možemo prihvatiti je činjenica da razina (pojedinačnih i kolektivnih) prava pripadnika nacionalnih manjina u tolikoj mjeri ovisi o vrlo neodređenoj i neizbježno subjektivnoj ocjeni *"poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima"*. Čvrsto držimo da razina zajamčenih prava nacionalnih manjina

- kako individualnih tako i kolektivnih - mora biti čvrsto vezana uz jasno određene zakonske odredbe odnosno znatno preciznija pravna stajališta čija primjena neće gotovo u potpunosti ovisiti o osobnim ocjenama članova i članica pojedinog sastava Ustavnog suda. Sastav Ustavnog suda je promjenjiv. Razina zaštite prava pripadnika nacionalnih manjina mora biti izraz volje ustavotvorca odnosno zakonodavca, u svom bitnom dijelu neovisna o toj institucionalnoj činjenici.

Slijedom izložene kritike želimo se vratiti na ranije ukazanu srž našeg neslaganja. Smatramo kako pravni pristup zaštiti prava pripadnika nacionalnih manjina koji u svojoj odluci koristi većina ne uvažava specifičnu ulogu i pravnu snagu koju UZoPNM ima u ustavnom poretku Republike Hrvatske. Kao što je navedeno, većina ne smatra da su odredbe UZoPNM-a na bilo koji način pravno nadređene odredbama ZUJIPNM-a. S obzirom da drži da su dva pravna akta u *a pari* odnosu, većina smatra da je iznimku iz članka 6. ZUJIPNM-a dopušteno primijeniti kako na individualna prava tako i kolektivna prava pripadnika nacionalnih manjina, iako UZoPNM-om u članku 12. (vezano na članak 7. istog zakona) izričito jamči minimalni nivo individualnih i kolektivnih prava na području one jedinice lokalne vlasti gdje udio pripadnika određene nacionalne manjine prelazi trećinu u ukupnom stanovništvu konkretne jedinice. Iz ovakvog tumačenja "fleksibilnog" odnosa između ova dva zakonska akta proizlazi da je zahvaljujući iznimci iz članka 6. ZUJIPNM-a jedinicama lokalne vlasti dopušteno u velikom dijelu umanjiti zakonom propisana individualna prava te čak u potpunosti ukinuti kolektivna prava pripadnika manjinskih nacionalnih skupina bez obzira na njihov udio u stanovništvu. Štoviše takvo poimanje odnosa između ova dva zakonska akta dopustilo je većini da u najmanju ruku implicitno zauzme stajalište kako je iznimka iz članka 6. ZUJIPNM-a odraz načela izraženog u članku 8. UZoPNM-a čime je došla u poziciju da od slučaja do slučaja ocjenjuje ispravnost korištenja zakonski jasno propisane iznimke temeljem subjektivne ocjene *"poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima"*. Ukratko, pristup koji koristi većina nije održiv bez pretpostavke da između UZoPNM i ZUJIPNM postoji "fleksibilan" odnos.

Za razliku od većine smatramo kako su odredbe UZoPNM-a nadređene odredbama ZUJIPNM-a. Svjesni smo ustaljenog stajališta Ustavnog suda da unatoč specifičnom nazivu UZoPNM predstavlja organski zakon iz članka 83. stavka 1. Ustava. Također smo svjesni da ZUJIPNM također predstavlja organski zakon iz članka 83. stavka 1. Ustava. Ne sporimo takvo stajalište. No činjenica da oba zakona pripadaju kategoriji iz članka 83. stavka 1. Ustava nužno ne znači da odredbe jednog nemaju prednost odnosno da nisu nadređene odredbama drugog zakona. Nadređenost UZoPNM-a temeljimo na nekoliko ustavno-pravno relevantnih činjenica. Prva činjenica koju je moguće primijetiti je ta da je zakonodavac UZoPNM donio par godina (2002. godine) nakon što je donesen (2000. godine) i bio u primjeni ZUJIPNM te da je štoviše taj isti Ustavni zakon nadogradio 2010. godine. Ovdje se ne radi o pukom *lex posterior* argumentu. Ono na što želimo ukazati je činjenica da je zakonodavac postojeći pravni okvir zaštite prava nacionalnih manjina nadograđivao isključivo kroz UZoPNM i to temeljem iskustva stečenog kroz praktičnu primjenu ranije donesenog ZUJIPNM. Da je temeljem tog iskustva smatrao kako je razina zaštite osigurana ZUJIPNM-om dovoljna ne bi donosio UZoPNM, a kasnije ga i nadograđivao. Drugim riječima, zakonodavac je očigledno smatrao potrebnim putem UZoPNM-a poboljšati postojeću razinu zaštite te postaviti učinkovitiji okvir zaštite prava nacionalnih manjina.

Drugo, također ukazujemo i na specifične pravno-političke okolnosti u okviru kojih je zakonodavac donosio, a kasnije i nadograđivao UZoPNM. UZoPNM donošen je u kontekstu početka pristupanja Republike Hrvatske članstvu Europske unije nakon što je s Europskom unijom i njenim članicama potpisan Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju (listopad 2001.), a prije podnošenja zahtjeva za primanjem u članstvo koje je Republika Hrvatska podnijela u veljači 2003. S obzirom da je zaštita prava nacionalnih manjina bila jedan od važnih uvjeta tzv. Kopenhaških kriterija koje je Hrvatska morala zadovoljiti kako bi započela pregovore o članstvu s Europskom unijom, zakonodavac je donošenjem UZoPNM-a očigledno ciljao unaprijediti postojeću razinu zaštite osigurane ZUJIPNM-om. Štoviše, neobični pridjev "ustavni" koji ovaj Zakon nosi usprkos činjenici da se radi o zakonu organske kategorije iz članka 83. stavka 1. Ustava u najmanju ruku simbolički izražava predanost zakonodavca zaštiti prava nacionalnih manjina najviše moguće razine. Smatramo da pristup većine koji se temelji na "fleksibilnom" odnosu između UZoPNM-a i ZUJIPNM-a ne odgovara ovakvoj svrsi i cilju prema kojima je krojen UZoPNM. Iz istih razloga ukazujemo i na činjenicu da je UZoPNM nadograđivan dopunama iz 2010. godine, opet u kontekstu pridruživanja Europskoj uniji odnosno u okviru pregovora o Poglavlju 23. "Pravosuđe i temeljna ljudska prava". Značaj koji je UZoPNM imao u kontekstu pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji jasno se odražava i u činjenici da se Ugovorom o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji Hrvatska izričito obvezala da će "Nastaviti jačati zaštitu manjina, uključujući i kroz djelotvornu provedbu Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina (UZPNM)" (točka 7. Priloga VII. "Posebne obveze koje je preuzela Republika Hrvatska u pregovorima o pristupanju"). S obzirom da Ugovor o pristupanju čini sastavni dio Ugovora o funkcioniranju Europske unije držimo kako UZoPNM uživa poseban pravni status i posredstvom članka 141.c Ustava.

Ovako određen pravni status UZoPNM ne dopušta "fleksibilnost" na kojoj se temelji odluka većine. S obzirom na obrazloženu nadređenost odredbi UZoPNM-a odredbama ZUJIPNM-a ukazujemo da je UZoPNM zakonski zajamčena minimalna razina zaštite kako individualnih tako i kolektivnih prava pripadnika nacionalnih manjina. Zajamčena minimalna razina uključuje i ravnopravnu službenu uporabu jezika i pisma kojim se služe pripadnici nacionalne manjine u jedinicama lokalne vlasti u kojima njihov udio u ukupnom broju stanovnika iznosi najmanje trećinu. Minimalna razina individualnih prava vezana uz ravnopravnu službenu uporabu jezika i pisma određena je člankom 9. UZoPNM-a odnosno člankom 5. stavkom 3. ZUJIPNM-a posredstvom stavka 3. članka 12. UZoPNM-a. Temeljem stavka 3. članka 12. UZoPNM-a minimalna razina kolektivnih prava vezana uz ravnopravnu službenu uporabu jezika i pisma pobliže je određena člankom 8. ZUJIPNM-a. Nadalje, iznimka iz članka 6. ZUJIPNM primjenjiva je isključivo na jedinice lokalne vlasti iz stavka 2. članka 12. UZoPNM-a. U jedinicama lokalne vlasti iz stavka 1. članka 12. UZoPNM-a, tj. gdje pripadnici nacionalne manjine predstavljaju najmanje trećinu ukupnog stanovništva iznimka iz članka 6. ZUJIPNM-a nije primjenjiva te se minimalne razine određene UZoPNM-om ne mogu umanjivati odlukama lokalne vlasti već su zajamčene od strane Sabora.

Naše uvjerenje u ovako postavljenu hijerarhiju zakonskih odredbi kojom se određuje minimalna razina zaštite individualnih i kolektivnih prava pripadnika nacionalnih

manjina proizlazi i iz ustavnog načela demokratskog uređenja pravnog i političkog poretka Republike Hrvatske.

Iako se često razmatra s aspekta promicanja ljudskih prava smatramo korisnim naglasiti da je u društvima koja su povijesno označena tenzijama između pripadnika većinske nacionalne skupine i manjinskih nacionalnih skupina, pitanje zaštite prava nacionalnih manjina od izuzetnog značaja za uredno funkcioniranje demokratskog političkog sustava. Prema ustaljenoj modernoj ideji ustavne demokracije demokratsko uređeno donošenje političkih odluka nije moguće svesti na puko prebrojavanje podignutih ruku. Ono je prvenstveno odraz složenijeg postupka političkog natjecanja raznih političkih skupina koje se međusobno natječu za naklonost građana uvjeravajući ih u svoje prednosti odnosno tuđe nedostatke. Političko natjecanje među različitim i suprotstavljenim skupinama građanima u načelu osigurava bolje razumijevanje odnosa o kojima se odlučuje u okviru demokratski izabranog predstavničkog tijela. Najveća, a učestalo podcjenjivana korist koju građani imaju od ovako uređenog političkog nadmetanja suprotstavljenih političkih opcija je činjenica da ono umanjuje rizik da jedna od društvenih skupina ostvari razinu kontrole poluga vlasti u društvu koja bi zaprijetila prerastanjem u despotsku vlast odnosno tiraniju. Učinkovitost ovakvog oblika demokratskog odlučivanja ovisi o raznolikosti različitih interesnih skupina u društvu tzv. frakcija. S brojem frakcija jača i političko natjecanje za naklonost birača. Štoviše jača i međusobna ovisnost među njima s obzirom da neće često biti u prilici samostalno ovladati polugama vlasti. Što su frakcije ovisnije jedna o drugoj rizik despotizma odnosno tiranije je manji. Dapače, što je ovisnost veća vjerojatnost da će biti prisiljene uvažavati jedna drugu raste.

Ovaj relativno ustaljeni model demokratskog uređenja temeljen na širokom političkom pluralizmu i međusobnoj toleranciji među društvenim skupinama poprima posebnu dinamiku u društvima koja se nose s izazovom tenzija između društvenih skupina formiranih oko nacionalne odnosno etničke pripadnosti. Kako bi spriječio eskalaciju nacionalnih tenzija s kojom se društvo kojem služi suočavalo kroz povijest, hrvatski ustavni poredak prihvatio je opisani demokratski model te ga je učvrstio posebnim jamstvima političkog položaja manjina. Osiguravajući participaciju pripadnika nacionalnih manjina u političkom odlučivanju i političkom natjecanju, pravni okvir kojeg čine Ustav, UZoPNM i ZUJIPNM nisu samo omogućili predstavnicima nacionalnih manjina da se kroz demokratske institucije političkog odlučivanja štite od mogućeg nepovoljnog postupanja od strane pripadnika drugih nacionalnih skupina. Jačajući pluralizam interesa stvorili su političke uvjete u kojima će predstavnici različitih nacionalnih skupina biti prisiljeni međusobno surađivati, a tako eventualno i učvrstiti međusobno povjerenje. Smatramo da se upravo navedeno zrcali u odredbi članka 8. UZoPNM-a koja propisuje da:

"Odredbe ovoga Ustavnog zakona i odredbe posebnih zakona kojima se uređuju prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju se tumačiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima."

Zaključno, navedeno shvaćanje koje smo obrazložili kroz ovo izdvojeno mišljenje osigurava stabilnu ustavnu zaštitu minimalnih razina individualnih i kolektivnih prava nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj koja nije izložena političkoj volji političkih predstavnika većinske nacionalne skupine niti suviše subjektivnim ocjenama

trenutnog sastava Ustavnog suda. Ona također odražava visoku predanost zaštiti prava nacionalnih manjina koji je Sabor opetovano pokazivao gradeći i unaprjeđujući zakonski okvir kojim su ta prava određena.

Na tim činjenicama temeljimo naše neslaganje s odlukom većine.

U Zagrebu, 9. srpnja 2019.

SUCI

Lovorka Kušan, v. r.

dr. sc. Goran Selanec, v. r.

Suglasnost ovog otpravka s izvornikom ovjerava
Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za ustavno-sudsko poslovanje

Miroslav Šumanović
sudac Ustavnog suda Republike Hrvatske

Na temelju članka 27. stavaka 4. i 5. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 99/99., 29/02. i 49/02. - pročišćeni tekst) iznosim

**IZDVOJENO PODUPIRUĆE MIŠLJENJE U ODNOSU NA ODLUKU
USTAVNOG SUDA REPUBLIKE HRVATSKE U PREDMETU
BROJ: U-II-1818/2016 od 2. srpnja 2019.**

Premda u cijelosti podupirem Odluku u stavcima I. i IV. izreke kojom je kao neosnovan otklonjen prigovor nesuglasja s Ustavom i zakonom statutarnog uređenja predmetne materije - koje se u biti svodi na postupno uvođenje i proširivanje individualnih i kolektivnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine u Gradu Vukovaru uz periodično razmatranje relevantnih okolnosti za ocjenu mogućnosti proširivanja opsega tih prava - mišljenja sam da situacija s obrazloženjem u dijelu pod točkama 20.4., 22., 22.1. i 29. Odluke s ustavnopravne točke gledišta ne stoji "svečano".

Upotrijebljene formulacije kojima Ustavni sud:

- "iskazuje zabrinutost" zbog do sada neproširenog opsega osiguranih prava,
- upozorava na nemogućnost odgađanja toga procesa "unedogled",
- zabranjuje "zlouporabe" u vidu "pukog obećanja prava pripadnika nacionalnih manjina koje se neće i provesti",
- "poziva" Gradsko vijeće da već u listopadu ove godine donese odluku o mogućnosti, odnosno potrebi proširivanja opsega individualnih i kolektivnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine,
- "pridržava sebi pravo" *ex offio* pokrenuti postupak za ocjenu suglasnosti osporenih propisa sa zakonom i Ustavom,

prema mom sagledavanju nadležnosti i zadaća Ustavnog suda pripadaju području političkih analiza "stanja na terenu" i posljedičnih naloga centralne vlasti nižim razinama, a ne ustavnopravnom diskursu u okviru apstraktne kontrole ustavnosti i zakonitosti općeg normativnog akta tijela jedinice lokalne samouprave.

Ovo posebice stoga što Ustavni sud, sukladno nalogu iz svoje ranije Odluke iz kolovoza 2014., "podsjeća" Vladu na obvezu iniciranja procedure noveliranja postojeće regulative u pravcu zakonskog normiranja "učinkovitog mehanizma" sprječavanja i otklanjanja mogućih "lokalnih" opstrukcija provedbe propisa o pravima nacionalnih manjina (točka 30. Odluke).

Ocjena Ustavnog suda o nužnosti zakonskog određivanja načina i mehanizama efikasnog i stvarno provedivog (u praksi djelotvornog) sustava zaštite manjinskih prava na generalnoj razini konkluzivna je za zaključak da je to pitanje u djelokrugu izvršne vlasti, a nije u ustavnosudskoj jurisdikciji. Da je drukčije, ne bi Ustavni sud tražio donošenje zakona o ovoj problematici niti bi u vezi s tim upućivao "*memento*" Vladi u ovoj Odluci.

Nisam uvjeren da je misija Ustavnog suda uskakati u prostore zakonskih praznina i supstituirati tijela političko-izvršnog nadzora funkcioniranja lokalnih vlasti.

S druge strane, uvjeren sam u potpunu bespredmetnost naloga lokalnoj vlasti da, *de facto* bez odgode, proširi opseg prava srpskoj nacionalnoj manjini pod prijetnjom *ex offio* pokretanja ustavnosudskog postupka kontrole ustavnosti istih onih propisa koji su u ovom predmetu osporeni i ovom odlukom pozitivno ocijenjeni po pitanju suglasja s Ustavom i zakonom. Navedena "prijetnja" implicira mogućnošću da propis koji uspješno prolazi test apstraktne kontrole ustavnosti i zakonitosti, dakle, propis koji je *ab initio* ustavnopravno valjan, *tractu temporis* postaje nevaljan zbog "zlouporaba" u njegovoj primjeni.

Opisana izokrenuta *regula Catoniana* se izravno sudara s klasičnom zasadom "*abusus non tollit usum*" (zlouporaba ne dokida pravilo) kao i s pravno-logičkim imperativom da se suglasnost s ustavom kao apstraktna pravna kontrola propisa ne ispituje na razini analize činjeničnog kompleksa koji nastaje u procesu praktične primjene pravne norme i oko kojeg se i razboriti ljudi mogu lako razići u pristupima i prosudbama.

Pogotovo ako su te činjenične okolnosti krajnje sporne, bremenite različitim, primarno dnevno-političkim kontroverzijama i sukobljenim percepcijama u kojima se reflektiraju i globalnije relacije i nervoze međudržavne i šire naravi.

Zlouporaba, naime, nije nužno rezervirana za krimen isključivo lokalnih vlasti samo zato što je dinamika postupnosti proširivanja opsega prava srpske nacionalne manjine u Vukovaru iz jednog kuta gledanja umrtvljena i prijeti "lošom beskonačnošću" odnosno trajanju "unedogled".

Ne vidim dokaze u spisu predmeta za zaključak da bi razlozi za postojeće stanje stvari po pitanju opsega statutarno normiranih prava i dinamike njihova proširivanja ležali na lokalnim vlastima kao krivcu, bilo zato što bi vukovarske vlasti bezrazložno odbijale ubrzati dinamiku postupnog širenja prava pripadnika srpske nacionalne manjine unatoč inače harmoničnim međunacionalnim odnosima, bilo zato što bi "usporavale" pretpostavke harmonizacije i snošljivosti da bi time ishodile razlog i povod normativne statičnosti.

Radi se o kompleksnoj i slojevitoj problematici koja se ne smije lomiti preko koljena.

Zlouporaba, naime, sukladno rimskom pravnom principu "*non omne quod licet honestum est*" (nije moralno/pošteno sve što je pravno dopušteno) teoretski može biti i na strani onoga koji inzistira i bezobzirno forsira krutu i formalističku primjenu normiranih ovlaštenja i prava kao vlastiti *summum ius* (najveće pravo) iako zna ili ne može ne znati da su ta njegova prava *summa iniuria* (najveća nepravda) za "drugu" stranu.

U konačnici, u pozadini koncepcije odgođenog i postupnog pravnog režima za srpsku nacionalnu manjinu u Vukovaru egzistiraju moralno i razumno utemeljeni razlozi usmjereni izbjegavanju mogućnosti nereda, osiguranju postizanja punog građanskog mira i civiliziranosti, uravnoteženih i međusobno snošljivih odnosa, što sve ne ide bez šireg lokalnog konsenzusa koji se ne može nametati dekretima.

Ako se već prihvaća kao sukladna Ustavu i zakonu solucija vukovarskog statuta, prema kojoj, proširivanje opsega individualnih i kolektivnih prava pripadnika srpske nacionalne manjine koji žive u Gradu Vukovaru ovisi isključivo o prethodnom zaključku Gradskog vijeća da "dostignuti stupanj razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među građanima Vukovara", dopušta ili čak traži proširivanje novim pravima iz zakonskog kataloga, onda je nedvojbeno da je riječ o autonomnoj i kompleksnoj političkoj procjeni lokalne samouprave u koju se Ustavni sud ne miješa jer za to nema ingerencija.

Ovo tim više jer je u Odluci iz kolovoza 2014., broj: U-VIIR-4640/2014 kao relevantno za odlučivanje Gradskog vijeća o problematici opsega manjinskih prava izrijekom navedena:

- potreba uvažavanja "životnih činjenica i faktičnih okolnosti u Gradu Vukovaru",
- nemogućnost dovođenja u pitanje i ugrožavanja same biti prava pripadnika nacionalnih manjina, uz istodobno
- "uvažavanje potreba većinskog hrvatskog naroda koje izviru iz još uvijek živih posljedica velikosrpske agresije početkom 90-ih godina 20. stoljeća", ali i
- potrebe da tretman srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara bude "pravedan i pravilan".

Očito je da je ovdje riječ o materiji javnog prava u pitanjima zaštite nacionalne manjine koja materija u konkretnom slučaju ima snažno usmjerenje prema nekoj konkretnoj koncepciji pravednosti ("pravičnosti" u moralnom smislu) te uključuje prosudbu i primjenu principa distributivne pravednosti (svakome dati njegovo pravo ali i nikome ne nanositi štetu) u kontekstu skrbi za javni interes i opće dobro s obzirom na korektiv koji izvire iz posve jedinstvenih i specifičnih vukovarskih realnosti.

Ne vidim da bi, pri postojećem stanju zakonskog uređenja, bilo tko drugi osim lokalnih struktura mogao ocjenjivati i valjano ocijeniti kompleks svih izloženih okolnosti, odvagnuti njihovo značenje i donijeti odluku s dovoljnim moralnim legitimitetom i u konačnici za to preuzeti odgovornost.

Zaključno, mišljenja sam da uvodno izložena i s moje strane kritizirana argumentacija Odluke predstavlja skretanje u politički prostor u kojem Ustavnom sudu ne bi trebalo biti mjesta.

U Zagrebu, 10. srpnja 2019.

SUDAC

Miroslav Šumanović, v. r.

Suglasnost ovog odjela s izvornikom ovjerava
Pomoćnica glavnog tajnika Ustavnog suda
za javno-sudsko poslovanje

SADRŽAJ

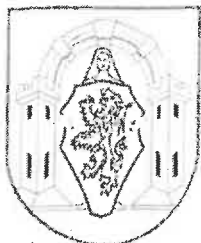
Odluka Ustavnog suda od 2. srpnja 2019. godine, broj: U-II-1818/2016	1
--	---

» Službeni vjesnik« glasilo Grada Vukovara

Izdavač: grad Vukovar

Urednik: Boško Šašić, 032/456-522

Tisak: Tiskara Soldo, Vukovar, Trpinjska cesta 256, tel. 032/417-351

SLUŽBENI VJESNIK

SLUŽBENO GLASILO GRADA VUKOVARA

GODINA XX

Vukovar, 2. ožujka 2020.

Broj 3

AKTI GRADSKOG VIJEĆA

Temeljem članka 108. stavka 3. Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovar broj 4/09, 7/11, 4/12, 7/13, 7/15, 1/18, 2/18-pročišćeni tekst i 7/19-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Gradsko vijeće Grada Vukovara, na 28. sjednici, održanoj 28. veljače 2020., donosi

ODLUKU O PRISTUPANJU PROMJENI STATUTA GRADA VUKOVARA

Članak 1.

Pristupa se promjeni Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovar broj 4/09, 7/11, 4/12, 7/13, 7/15, 1/18, 2/18-pročišćeni tekst i 7/19-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) zbog usklađenja sa pozitivnim zakonskim propisima.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom vjesniku“ Grada Vukovara.

REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
GRAD VUKOVAR
GRADSKO VIJEĆE
KLASA: 012-03/09-01/01
URBROJ: 2196/01-01-20-65

Vukovar, 28. veljače 2020.

Predsjednik Gradskog vijeća
Tomislav Šota, dr. med. vet.

Temeljem članka 35. stavak 1. točka 1. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine br. 33/01., 60/01.- vjerodostojno tumačenje, 129/05., 109/07., 125/08., 36/09., 150/11., 144/12., 19/13. – pročišćeni tekst, 137/15. – ispravak, 123/17. i 98/19) i članka 32. stavka 1. točka 1. Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj 4/09., 7/11., 4/12., 7/13., 7/15, 1/18, 2/18-pročišćeni tekst i 7/19-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Gradsko vijeće Grada Vukovara, na 28. sjednici, održanoj 28. veljače 2020., donosi

STATUTARNU ODLUKU O IZMJENAMA I DOPUNAMA STATUTA GRADA VUKOVARA

Članak 1.

U Statutu Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovar broj 4/09., 7/11., 4/12., 7/13., 7/15., 1/18, 2/18.-pročišćeni tekst i 7/19- Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) u članku 34. stavku 2. riječi: „predstojnika ureda državne uprave u županiji“ zamjenjuju se riječima: „nadležnom tijelu državne uprave u čijem je djelokrugu opći akt“.

Članak 2.

U članku 50. stavku 1. riječi: „predstojnika ureda državne uprave u županiji“ zamjenjuju se riječima: „nadležnom tijelu državne uprave u čijem je djelokrugu opći akt“.

Članak 3.

U članku 63. stavku 1. riječi: „poslova državne uprave koji su zakonom prenijeti na Grad“ zamjenjuju se riječima: „povjerenih poslova državne uprave“.

Članak 4.

U članku 99. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„Upravna tijela Grada Vukovara u obavljanju povjerenih poslova državne uprave rješavaju u upravnim stvarima u prvom stupnju.“

Iza dosadašnjeg stavaka 2., koji postaje stavak 3., dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„Protiv pojedinačnih akata iz stavka 2. ovoga članka koje donose upravna tijela u obavljanju povjerenih poslova državne uprave može se izjaviti žalba nadležnom tijelu državne uprave u skladu s posebnim zakonom kojim se uređuje pojedino upravno područje.“

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 5.

Dosadašnji stavak 4., koji postaje stavak 6., mijenja se i glasi:

„Odredbe ovoga članka odnose se i na pojedinačne akte koje donose pravne osobe kojima je odlukom Gradskog vijeća, u skladu sa zakonom, povjereno obavljanje javnih ovlasti u poslovima iz samoupravnog djelokruga Grada.“

Članak 5.

U članku 101. riječ: „obavlja“ zamjenjuje se riječju: „obavljaju“ a riječi: „ured državne uprave u Vukovarsko-srijemskoj županiji i“, brišu se.

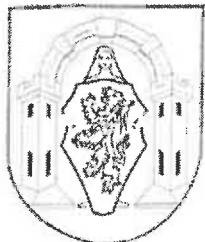
Članak 6.

Ova Statutarna odluka stupa na snagu osmi dan od objave u službenom vjesniku Grada Vukovara.

REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
GRAD VUKOVAR
GRADSKO VIJEĆE
KLASA: 012-03/09-01/01
URBROJ: 2196/01-01-20-66

Vukovar, 28. veljače 2020.

Predsjednik Gradskog vijeća
Tomislav Šota, dr.med.vet.

SLUŽBENI VJESNIK

SLUŽBENO GLASILO GRADA VUKOVARA

GODINA XXI

Vukovar, 17. veljače 2021.

Broj 3

AKTI GRADSKOG VIJEĆA

Temeljem članka 108. stavka 3. Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovar broj 4/09, 7/11, 4/12, 7/13, 7/15, 1/18, 2/18 - pročišćeni tekst, 7/19 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 3/20), Gradsko vijeće Grada Vukovara, na 37. sjednici, održanoj 16. veljače 2021., donosi

ODLUKU O PRISTUPANJU PROMJENI STATUTA GRADA VUKOVARA

Članak 1.

Pristupa se promjeni Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovar broj 4/09, 7/11, 4/12, 7/13, 7/15, 1/18, 2/18 - pročišćeni tekst, 7/19 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 3/20) zbog usklađenja sa pozitivnim zakonskim propisima.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom vjesniku“ Grada Vukovara.

REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
GRAD VUKOVAR
GRADSKO VIJEĆE
KLASA: 012-03/09-01/01
URBROJ: 2196/01-01-21-69

Vukovar, 16. veljače 2021.

Predsjednik Gradskog vijeća
Tomislav Šota, dr. med. vet.

Temeljem članka 35. stavak 1. točka 1. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine br. 33/01, 60/01- vjerodostojno tumačenje, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13 – pročišćeni tekst, 137/15 – ispravak, 123/17, 98/19 i 144/20) i članka 32. stavka 1. točka 1. Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj 4/09, 7/11, 4/12, 7/13, 7/15, 1/18, 2/18 - pročišćeni tekst, 7/19 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 3/20), Gradsko vijeće Grada Vukovara, na 37. sjednici, održanoj 16. veljače 2021., donosi

STATUTARNU ODLUKU O IZMJENAMA I DOPUNAMA STATUTA GRADA VUKOVARA

Članak 1.

U Statutu Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj 4/09, 7/11, 4/12, 7/13, 7/15, 1/18, 2/18 - pročišćeni tekst, 7/19 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 3/20) u članku 19. stavku 1. iza riječi: „općeg akta“ dodaju se riječi: „ili drugog pitanja iz djelokruga Gradskog vijeća“.

Članak 2.

U članku 20. stavku 2. i 3., članku 21. stavku 2. te članku 25., riječ „središnji“ u svim padežima briše se.

Članak 3.

Članak 26. mijenja se i glasi:
„Zborovi građana mogu se sazivati radi izjašnjavanja građana o pojedinim pitanjima i prijedlozima iz samoupravnog djelokruga Grada te raspravljanja o potrebama i interesima građana od lokalnog značenja.“

Članak 4.

Članak 27. mijenja se i glasi:
„(1) U vezi s pitanjima i prijedlozima iz članka 26. zborove

građana saziva Vijeće mjesnog odbora, a može ih sazvati i Gradsko vijeće te gradonačelnik radi raspravljanja i izjašnjavanja građana o pitanjima od značenja za Grad.
(2) Način sazivanja, rada i odlučivanja na zboru građana uređuje se općim aktom kojeg donosi Gradsko vijeće.“

Članak 5.

U članku 28. stavku 1. riječ „određenog“ zamjenjuje se riječi „općeg“, a iza riječi: „Gradskog vijeća“ dodaju se riječi: „te podnositi peticije o pitanjima iz samoupravnog djelokruga Grada od lokalnog značenja.“

Članak 6.

U članku 35. stavku 1. i 2. broj „21“ zamjenjuje se brojem „19“.

Članak 7.

U članku 51. stavku 1. riječ „tri“ zamjenjuje se riječi „dva“

Članak 8.

U članku 54. stavku 3. dio rečenice „a koji je bio prvi naveden iza imena i prezimena kandidata gradonačelnika“ briše se.

Članak 9.

Članak 83. briše se.

Članak 10.

Ova Statutarna odluka stupa na snagu osmog dana od dana objave u „Službenom vjesniku“ Grada Vukovara osim članaka 6. i 7. koji stupaju na snagu na dan stupanja na snagu odluke o raspisivanju prvih sljedećih redovnih lokalnih izbora za članove predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te općinske načelnike, gradonačelnike i župane.

REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
GRAD VUKOVAR
GRADSKO VIJEĆE
KLASA: 012-03/09-01/01
URBROJ: 2196/01-01-21-70

Vukovar, 16. veljače 2021.

Predsjednik Gradskog vijeća
Tomislav Šota, dr.med.vet.

Temeljem članka 33. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine br. 33/01., 60/01. - vjerodostojno tumačenje, 129/05., 109/07., 125/08., 36/09., 150/11., 144/12., 19/13. – pročišćeni tekst, 137/15. – ispravak, 123/17., 98/19. i 144/20.) i članka 32. stavka 1. točka 2. Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj 4/09., 7/11., 4/12., 7/13., 7/15., 1/18., 2/18. - pročišćeni tekst., 7/19.-Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 3/20.), Gradsko vijeće Grada Vukovara, na 37. sjednici, održanoj 16. veljače 2021., donosi

ODLUKU O DOPUNI POSLOVNIKA GRADSKOG VIJEĆA GRADA VUKOVARA

Članak 1.

U Poslovniku Gradskog vijeća Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj 3/11, 3/13, 1/18 i 2/18 – pročišćeni tekst) u članku 23. iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Članovi radnog tijela kojima je, u slučaju nastupanja posebnih okolnosti koje podrazumijevaju događaj ili određeno stanje koje se nije moglo predvidjeti i na koje se nije moglo utjecati, a koje trenutno ugrožava pravni poredak, život, zdravlje i sigurnost stanovništva te imovinu veće vrijednosti, (u daljem tekstu „posebne okolnosti“), za vrijeme trajanja posebnih okolnosti određena mjera izolacije ili samoizolacije mogu svoje izjašnjenje po dnevnom redu sjednice dostaviti e-mailom do početka sjednice radnog tijela i smatra se da sudjeluju na sjednici.“

(4) Članovi radnog tijela iz stavka 1. ovog članka dužni su do početka sjednice predsjedniku radnog tijela dostaviti dokaz o svom zdravstvenom statusu izdan od svog liječnika obiteljske medicine.“

Članak 2.

U članku 49. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Ako se proračun za narednu godinu ne donese u roku koji omogućuje njegovu primjenu s 1. siječnjem godine za koju se donosi, a gradonačelnik ne predloži privremeno financiranje, Odbor za financije i proračun ima pravo predložiti donošenje odluke o privremenom financiranju.“

Članak 3.

Iza članka 61. dodaje se članak 61.a koji glasi:

„Članak 61.a

(1) Za vrijeme trajanja posebnih okolnosti sjednice Gradskog vijeća mogu se održavati elektroničkim putem u skladu s tehničkim mogućnostima Grada.

(2) Ako se sjednica po odluci predsjednika Gradskog vijeća u slučaju iz stavka 1. ovog članka održava izjašnjavanjem elektroničkom poštom, predsjednik u pozivu za sjednicu određuje dan i vrijeme održavanja sjednice, dan i vrijeme u kojem se dostavljaju

Temeljem članka 35. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“ br. 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 36/09, 125/08, 36/09, 150/11, 144/12, 123/17, 98/19, 144/20) i članka 32. stavka 1. točka 1. Statuta Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj: 4/09; 7/11; 4/12; 7/13; 7/15; 1/18; 2/18 – pročišćeni tekst, 7/19 – Odluka Ustavnog suda RH, 3/20 i 3/21), Gradsko vijeće Grada Vukovara, na 14. sjednici, održanoj 29. prosinca 2022 ., donosi

STATUTARNU ODLUKU O IZMJENAMA STATUTA GRADA VUKOVARA

Članak 1.

U Statutu Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara broj: 4/09; 7/11; 4/12; 7/13; 7/15; 1/18; 2/18 – pročišćeni tekst, 7/19 – Odluka Ustavnog suda RH, 3/20 i 3/21), članak 61. mijenja se i glasi:

Grad Vukovar u skladu s mogućnostima financijski pomaže rad kulturnih i drugih udruga koje osnivaju pripadnici nacionalnih manjina, radi očuvanja nacionalnog i kulturnog identiteta.

Članak 2.

Članak 61.a briše se.

Članak 3.

U članku 62. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 1.

Članak 4.

Članak 111. briše se.

Članak 5.

Ovom statutarnom odlukom stavlja se izvan snage Statutarna odluka o ostvarivanju ravnopravne službene uporabe jezika i pisma srpske nacionalne manjine na području Grada Vukovara („Službeni vjesnik“ Grada Vukovara br. 7/15, 7/19 – Odluka Ustavnog suda RH) .

Članak 6.

Statutarna odluka o izmjenama Statuta Grada Vukovara stupa na snagu osmi dan od objave u „Službenom vjesniku“ Grada Vukovara.

REPUBLIKA HRVATSKA
VUKOVARSKO-SRIJEMSKA ŽUPANIJA
GRAD VUKOVAR
GRADSKO VIJEĆE
KLASA: 012-03/09-01/01
URBROJ: 2196-1-01-22-74
Vukovar, 29. prosinca 2022.

Predsjednik Gradskog vijeća
Željko Sabo, teolog